

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 04/08

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 07.октобра 2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам седите.

Наставићемо данас претрес.

Присутни су:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћници Драгољуб Тодоровић адвокат и Наташа Кандић**
- **Окр.Ђукић, бранилац Звонко Радовановић**
- **Окр.Медић са браниоцем Перковићем**
- **Окр.Боројевић са браниоцем Драгићем**
- **и окр.Шолаја,**
- **за браниоца Сашу Петровића јавља се адв.Звонко Радовановић уз сагласност окривљеног.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у публици има неког ко ће евентуално бити саслушан као сведок или су ту само чланови породице? Шта кажу окривљени, браниоци? Да ли је ту само породица? Значи само породица. Овде оштећених, мислите да овде има оштећених, ми имамо сазнање да су оштећени у иностранству, да ли можда има оштећених? Не. Добро.

За данас смо позвали.

Оштећени су у иностранству. Позваћемо.

За данас смо позвали сведоке од којих је један сведок Петар Дмитровић обавестио суд тако што је послао факс да је спречен да дође на данашњи претрес због пословних обавеза које има у иностранству. То је то што смо ми добили, ја не знам где је он, шта ради и где се налази, али у сваком случају то ћемо да проверимо.

- Позвали смо за данас **сведоке Спасоја Вулевића и Зорана Симовића.**

Сведоци су ту, па ћемо ми данас да их не позивамо сада појединачно, одмах да наставимо.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка у својству сведока саслуша
СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите молим вас сведока Спасоја.

Добар дан, станите овде.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да седнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, требало би да стојите.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Могу и да стојим.

Сведок СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ

Са подацима као пред истражним судијом 24. јануара 2008. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има измена у вашим личним подацима?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете данас бити саслушани као сведок. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Све што знате требате да нам кажете, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би вас или вама блиска лица изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ви сте положили заклетву пред истражним судијом, па вас ја опомињем на ту заклетву и кажите ми ви сте причали о овом догађају у Подујеву 28. марта. Да ли остајете при том исказу?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћте да нам кажете шта сте ви тада радили и шта сте ви тада видели на лицу места у Подујеву?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: То јутро не могу сад тачно да се сетим које је тачно време било, позвао ме је преко радио везе тадашњи мој непосредни

старешина командант београдског САЈ-а Зоран Симовић, звани Тутинац, да изађем на улицу. Ја сам изашао на улицу и кад сам прелазио улицу са леве стране видео сам колону аутобуса који су били постројени један иза другог. Кад сам дошао близу њега дао ми је наређење да два командира вода те јединице која је у том тренутку стигла у Подујево, у тој улици главној одведем до неког смештаја који је био близу у тој улици, у те неке две куће. Угледао сам ту двојицу командира водова те јединице, после сам сазнао да је то јединица «Шкорпиони», један је носио качкет а други је имао зеленкасту мараму завезану око главе. Одвео сам их лично до тих кућа које су биле удаљене од места где сам видео команданта негде око не више од 100 метара, показао сам једном командиру вода једну кућу, другом командиру вода другу кућу и посебно сам им нагласио да у случају ако дођу у контакт са цивилима не предузимају ништа него да их упуте на тој улици где смо били јер је у току била акција извлачења цивила, у неком правцу ми нисмо учествовали у томе као Специјална антитерористичка јединица, него смо претходних дана били ангажовани на извођењу борбених дејстава од једног правца горе Виса Куле до Подујева. Претходни дан напомињем да нам је наиласком на противтенковску мину погинуо возач команданта, а командант са још два припадника били теже повређени у том инциденту.

Након тога када сам дао непосредна упутства овој двојици командира водова шта треба да раде, вратио сам се у свој смештај, привремени смештај, који је био далеко одатле негде око 80 метара. Дошао сам у двориште куће где смо били смештени ту ноћи и то јутро и сео сам за сто да попијем кафу, прву јутарњу кафу и када ми је мој припадник доносио кафу чули смо бесомучне хице, где могу да окарактеришем као човек који је професионалац да је више пушака истовремено пуцало и да је то трајало неколико секунди, сад да ли је трајало пет, седам тачно не могу да кажем и онда сам схватио да се нешто десило. Пуцње сам чуо из правца где сам оставио ова два командира вода, узео сам своје момке имао сам негде пет, шест људи са собом, своју борбену групу са којом иначе све време сам командовао, узео сам опрему која је била стално са нама, значи борбени прслук на себи и пушку и отишао на лице места, тј. отрчао. Кад смо дошли испред куће, те куће где сам оставио овај први вод, тог првог командира вода видео сам испред куће негде око 30 – 40 «Шкорпиона» и десно од тога сам видео отворену гаражу. Погледао сам у правцу гараже и видео сам да вире ноге неког тела, онда сам гласно викао на ове «Шкорпионе» шта сте то урадили, они су сви спустили главе, нико ме није гледао у очи, позвао сам одмах свог доктора тј. чланове наше санитарске групе, др Марковић је одмах дошао, ту се одмах нашао и позвао сам и Тутинца да дође на лице места, ту се нашао одмах и мој командант Тутинац заједно са шефом «Шкорпиона» Боцом, који је дошао са својим телохранитељем на лице места. Са њима нисам имао никакав контакт, обавестио сам команданта шта се десило, кренуо сам одмах значи кроз гаражу и тамо сам видео гомилу лешева, могу да кажем да сам човек од великог искуства били смо читаву `98. годину у извођењу борбених дејстава, свашта смо видели, али то нисам видео у животу, значи гомилу лешева где су

претежно били жене и деца, одмах сам, ово тело ове ноге што сам видео прво то је било тело једне жене која је, испод ње је вирило дете 6 месеци, нису давали знакове живота. Кад смо дошли ту на лице места заједно са својим доктором и ту је био још један мој или два припадника, не могу тачно да се сетим тачног броја, кренули смо јер смо видели да је из гомиле излази рука детета, онда смо схватили да има сигурно неко и жив. Одмах смо извукли то дете, ја сам то дете узео и отрчао, значи носио сам га до те улице и онда сам видео лево «пинцгауер» војни, «пинцгауер» је са јасним обележјем црвеног крста и онда сам то дете одвео тамо и оставио у «пинцгауеру» где је била војска. Вратио сам се поново на лице места, ови моји момци су радили свој посао, онда су свако тело морали да гледају и ја мислим да смо извукли 4 или 5 деце, не могу тачно да се сетим колико. После тога су ваљда ови «Шкорпиони», не ваљда него «Шкорпиони» су враћени одакле су дошли, после сам сазнао да су дошли из Куршумлије или Куршумлијске бање, не знам одакле су били и то је то. Сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да вас питам нешто, кад сте ви стигли у Подујево, ваша јединица?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ноћ пре тога. 27. негде око 4 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто вас питам, кажете да сте показивали куће тим комадирима водова, како сте знали које су куће празне да се они сместе?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Знао сам зато што сам поподне кад смо дошли процедура је када дођете не лице места где требате да сместите јединицу да нормално погледате све шта се дешава околу и онда смо видели да полиција, регуларне снаге полиције изводе цивиле из куће и да их том улицом негде спроводи. И онда сам знао да су те куће празне, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ушли сте у ту улицу где су изводили цивиле. Је ли било неке евиденције колико је остало цивила где, да су куће биле обележене?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не, не то ми нисмо радили. То ми нисмо радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу биле обележене куће на неки начин које су празне?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Нису, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми јесте ли ви одвели те командира управо у ту кућу где кажете да је та гаража или?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Испред куће, испред куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред те где сте видели касније?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Испред куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што кажете ноге из те гараже?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да, да испред куће сам, значи у кућу нисам улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми какве су униформе имали «Шкорпиони»?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Они су имали униформе НАТО шара, рекао би да их је производио «Нитекс» Ниш, НАТО шара мало блеђа онако. Те униформе сам виђао крајем `98. су носиле неке јединице полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Различите од ваших или исте као ваше?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па ми смо носили оригинал НАТО, разликује се у нијанси боје, светлије су нијансе боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли може да се разликује овако на први поглед или не?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па професионалац може, сад не знам да ли би могао цивил ту да види неку разлику, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оружје, шта су имали?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Имали су РАП, онај РАП зелени са 4 оквира, то сам видео и носили су аутоматску пушку неки су имали као што је један од ових командира водова, он је имао борбени прслук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај ког сте ви водили?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Тај један командир вода што је имао зелену мараму обавијену око главе имао је борбени прслук, значи није имао РАП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи зелена марама, не црна?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Зелена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто су има кажете код истражног судије кажете црна?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Тамно зелена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми кад сте ви сазнали да се ради о «Шкорпионима», о тој јединици јесу ли вам тад рекли води «Шкорпионе» ове из аутобуса?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Кад сам изашао ту онда сам видео да излазе из тог аутобуса, људи су кренули да излазе из аутобуса на улицу, Тутинац ми је ваљда рекао, не могу сад да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су «Шкорпиони» дошли?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па да, нисам чуо никад за њих пре тога, исто ми је значило ко да су рекли неку другу животињу, откуд знам. Никада пре тога нисам за њих ни чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то били неки доборовољци или су припадали МУП-у или САЈ-у или чему, јесте се то интересовали?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Пошто пре тога нисам никада чуо за њих, немам сазнања, тај дан нисам имао апсолутно сазнања да су припадали нашој јединици, пошто се после водила полемика да ли су они били припадници резервног састава САЈ-а. Ја кажем да први пут смо их то јутро видели, никада пре тога ја за њих нисам ни чуо и логично је да нису, по мени је логично да нису били припадници резервног састава САЈ-а, а такође је и логично да је неко ставио на списак да су припадници резервног састава САЈ-а пошто је могло све да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам зато што сте имали задужење да их водите, да ви као командир једног вода у београдском САЈ-у водите тамо командире вода у тој некој јединици, па вас питам због тога.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не, не, ја кажем да нисам имао сазнања, да први пут чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте иначе на тај начин комуницирали са другим добровољцима или резервистима, тако што су их упућивали у куће.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Први пут. Први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали касније неко садејство са њима?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Са њима, јесмо. Они су се поново појавили, што је за нас било катастрофа који смо били тад припадници САЈ-а, поново су се појавили у оквиру извођења борбених дејстава код Призрена, на Буковој Глави, тад су дошли поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је то за вас било непријатно?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ако су имали овакав инцидент, тотално је сулудо опет да их шаљемо у извођење борбених дејстава, то је било за нас, за нас је било то чудно, несхватљиво, ево то је права реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте ви.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Значи негде у мају месецу, сад да ли је почетак маја, крај маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми водимо поступак овде један човек припадник те јединице је осуђен због овог злочина, међутим ми сада водимо поступак па мене интересује како сте ви знали тад у то време да су управо они то урадили?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Шта сам знао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте знали у то време да су управо они извршили овај злочин ако ми сада после 10 година тек судимо?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја нисам рекао да су они урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете неко ко је тако урадио за нас је било после тога несхватљиво да учествује са нама у некој акцији?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја сам рекао да сам њих видео испред те куће, ја непосредно нисам видео ко је урадио, ко је побио цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Значи је не знам сад шта хоћете да кажете, није ми јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само питам да ли и због чега су они тада враћени, а кажете да су враћени. Да ли се нешто чуло, да ли се нешто причало, да ли је било неких разлога да се закључи да су управо они то урадили?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: То је за нас било више него очигледно, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми колико сте припадника «Шкорпиона» затекли ту испред дворишта?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: од 30 до 40.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли било припадника неких других јединица?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Преко пута улице су били три, четири плаваца неких и тако су ти плавци и били по тој улици, два, три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да је за вас било очигледно ако сте већ викали и тако даље, да је за вас било очигледно, само питам због чега.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: За мене је то било очигледно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од њих мењао оквир, изгледао, држао пушку на други начин као да је непосредно пре тога употребио?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Понављам кад сам дошао на лице места они су кад сам почео да вичем на њих, сви су спустили главе нико ме није гледао у очи и ништа, значи никакав други покрет са њихове стране нисам приметио сем тога да су сви гледали у земљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли било кога од њих.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Значи нисам видео никакву промену оквирно ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли било кога од њих можете да препознате, вама су у оном другом предмету пре неколико година показивали фотографије, па да ли сте могли тада препознати, да ли бисте могли сада да препознате ту двојицу коју сте водили или неког кога сте ту затекли на улици?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Показивали су ми фотографије неких, њих не могу сада да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадника те јединице?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Али ако хоћете да ми покажете поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо да вам покажемо.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Јер то је било пре годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер то су исте та фографије.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: То је било пре годину, не знам кад сам долазио задњи пут, пошто ми је ово не знам ни који пут, трећи, четврти, пети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четврти или пети.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад нисте могли да препознате, зато вас питам да ли бисте сада могли да препознате, ми имамо те фотографије, то су те које су и тад постојале, показаћемо вам ако можете некога да се сетите, углавном да ли можете да опишете ту двојицу коју сте водили, осим тог неког изгледа?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Овај са овом марамом је био нижи од мене једно три, четири сантиметра, јаке грађе, израженијих рамена, види се да је човек спортиста био и да се бавио спортом и тако нешто, био је физички спреман, а овај други је био нижи од њега једно три, четири сантиметра, али у том тренутку ја кажем ја бих можда и запамтио да ми је нешто било карактеристично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте сматрали да има разлога.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Али после тога кад сам их ја добио на лицу места, они су се стопили за ових 30, 40.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја мислим нису имали ништа карактеристично брада, коса, бркови и тако?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Нису имали, ево запамтио сам ту мараму и то ето, али знам да кад сам видео да човек носи мараму у рату, да одмах нам је сигнал да нешто није у реду, да гледа много филмове и тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није обучен на уобичајени начин?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па не, то се зна мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А цела јединица како је изгледала?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Изгледали су ко онако доста неозбиљно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико њих је уопште дошло, колико аутобуса?
СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па видео сам ја три, четири аутобуса.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са том групом кад водите двојицу којилико још припадника иде?
СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Само њих двојица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се онда они враћају за своје људе?
СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да. Претпостављам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми где је.
СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Претпостављам, ја претпостављам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша кућа је била та у којој сте смештени колико је удаљена?
СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Косо десно од места инцидента негде око ваздушном линијом око 40 метара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била команда МУП-а, САЈ-а?
СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: САЈ-а?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Команда САЈ-а је била од мене косо десно том улицом значи која је секла ту улицу по 90 степени, косо десно од мене једно 100-150 метара, 150 метара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У згради полиције или у некој другој згради?
СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не у некој исто цивилној кући.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли видели где се одржавао састанак неки или одакле је дошао командант ове јединице?
СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Нисам могао да видим, али претпостављам да је дошао из команде, јер је дошао из тог правца, значи њега сам видео кад је већ био близу куће.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам вас, знате шта вас питам, да ли се уопште, да ли су се састанци одржавали у згради полиције, да ли је ту била команда и САЈ-а и полиције и осталог или је то било у некој посебној кући која је за то опремељена?
СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Команда САЈ-а је била рекао сам вам у косо десно од мене једно 150 метара у једној немалтерисаној кући, двоспратној.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми је ли било уопште локалне полиције ту?
СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Како да не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако ви пружате помоћ и тамо извлачите рањене и тако даље, где је локална полиција?
СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Локална полиција?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се они ту уопште појављују?
СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се све то десило?
СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел их било уопште у Подујеву?
СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да ли је било?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Подујеву полиције?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Како није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове локалне што кажете да су водили цивиле и тако даље?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Како није, било је полиције колико хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли се они ту нешто укључивали?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А касније пре него што је ова јединица враћена?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да ли сам их пре тога видео, локалну полицију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ту између тог, тог рањавања и убијања ових људи?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Рекао сам ја да сам видео кад сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а после тога? После овог догађаја?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да сам видео масу полиције која изводи цивиле на ту улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после овог догађаја, јесу ли они нешто разговарали, интервенисали ту? Ништа?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не то нисам видео, ја сам значи обавили смо ово што смо обавили и вратили се даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Својим активностима?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро кажите ми сада, ово што кажете данас бесомучни хици које сте чули, код истражног судије сте рекли да је то била нека рафална паљба из више, само да видимо како сте ви то рекли, да сте чули непрекидан рафал у трајању од 7 секунди при чему сте закључили да се пуца из више пушака. То биле пушке аутомати или ПКТ.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Рафална паљба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рафална паљба?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Рафална паљба, аутоматске пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули можда пушкомитраљез? Пре тог пуцања?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па пошто, па како сам могао да чујем, мислим извините морам да вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Немогуће је да се разликује пушкомитраљез од аутоматских пушака, ако пуца више пушака истовремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим на појединачни хитац, односно појединачно пуцање из пушкомитраљеза пре ове рафалне паљбе?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непосредно пре тога?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не, ја то нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако нешто нисте чули?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја то нисам могао да разликујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели када сте долазили ту у то двориште, можда неки леш неког човека који стоји сам, односно лежи на улици?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Јесам видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улазу у неку кућу пре тога?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Где, где? У том дворишту исто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не у том дворишту, него практично испред тога, пре тог дворишта?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улици.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитаћу вам ја сада како то каже један окривљени, углавном леш мушкарца неког старијег човека који нема везе са овим двориштем, нема везе са овим телима које сте видели ту.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели тако нешто.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ма јок, леш на улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улазу у кућу?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Нема теорије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Нема теорије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ова тела у дворишту?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ма нема теорије, какви леш, ма мислим ја то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неку групу полицајаца када ту прилазите, која стоји?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Видео сам ту групу полицајаца преко пута улице, њих једно троје, четворо. Група је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: У маскирним плавим униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад кажите ми још да ли знате ко је и када издао наредбу да се ови људи врате, ове јединице и ови аутобуси?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја не знам то, али сам чуо да их је Тутинац вратио, Зоран Симовић, а ко је издао наредбу могу да претпостављам али ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је могао њима да изда наредбу?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па ко је био надређени старешина командантима САЈ-а, пошто је један командант рањен и транспортован за Београд, преузима вероватно Тутинац улогу главнокомандујућег, њему је непосредни старешина начелник ресора јавне безбедности, Властимир Ђорђевић звани Рођа, једино је значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Живко Трајковић је био рањен, је ли тако?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да, да, Живко Трајковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он није био тад у Подујеву или је био?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Није, није. Ја колико знам да није, човек је повредио тешко врат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био Рођа? Мислим тада у то доба је ли он био ту, како је он могао да им изда команду?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па преко средстава комуникације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи мислите да је одмах била команда обавештена шта се десило?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ми смо, ја вам кажем који је принцип субординације, ја не кажем да је Рођа дао наређење, ко је други могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, претпостављамо само.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Принцип субординације стоји значи командант САЈ-а је непосредно као што је сад више нема начелника Ресора јавне, него има директор полиције и командант САЈ-а прима наређење само од начелника Ресора јавне безбедности тада, а сада од директора полиције, ако је од некога примио наређење то је једино могао да прими наређење од Властимира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли могао сам да их врати, Тутинац?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Морао је да се консултује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морао је да се консултује?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Морао је, морао би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја то кажем, ја сам био командир вода, у те ствари нисам ни могао да имам увид, само вам објашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само питам.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Принцип субординације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш командант је ту, питаћемо њега.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Знам видео сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је ту, да видим само још шта сам хтела да вас питам. Кажете истражном судији да сте ви рекли Симовићу види шта су урадили и да сте упутили неколико ружних речи и команданту ове јединице и тим припадницима који су били на улици?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ви сте обавестили и Симовића и доктора и помагали, а кажите ми каква је била реакција ако су ови људи спустили главе, каква је била реакција њиховог команданта? Јел им он нешто наредио да се построје, да се смире, да иду код аутобуса?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја то, видео сам да човеку, да том команданту није било, не није било лако да се осећао наугодно, али ја нисам имао времена да се бавим тим јер смо указивали помоћ, то није лако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли бисте могли уколико би погледали фотографије и неке скице места, да препознате то двориште, тај улаз у гаражу, то место где су била тела и да на тим скицама видите где је била кућа у којој је била команда у којој сте ви били смештени и у којој је била полицијска станица?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Могао би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показаћемо вам онда неке скице које имамо и фотографије, ви сте код истражног судије гледали фотографије неких припадника у униформи, па сте рекли да су то те униформе, јел се сећате тога?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Униформе знам које су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Погледајте ту скицу. Ту нису уцртани сви објекти, то је скица која се налази у списима заједно са записником о увиђају.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Шта треба да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Треба да ми кажете да ли овде можете да препознате то двориште у коме сте видели тела и одакле сте спашавали те рањене, затим овде видите под бројем 17 ОУП Подујево, број 15 место где су били паркирани аутобуси, да ли нешто од тога препознајете, да ли то одговара тамо?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Аутобуси су били мало изнад, нису били баш ту. Шта је ово 17 ОУП Подујево, 16, у ОУП Подујево сам био једном ноћ пре тога али не могу сад да се сетим. Команда, наша команда је била, шта је ово 14, ја сам био изнад овог где је круг 15, где је овај круг обележава тачку 15, косо лево тачно ту ми је била кућа, а команда је била изнад трећег аутобуса како је нацртан, два сантиметра десно, наша команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ово двориште?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Мада ово овако како је нацртано није баш, ја сам био овде, размера је мало другачије урађена, нема везе, двориште је рекао би да је то, лешеви су били почели, значи лешеви су кренули од броја 11 како је нацртан, ту је та била прва жена са тим дететом и простирали су се удесно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неко тело неке женске особе одвојено од те?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Били су, видео сам убијеног чини ми се рекао би да је старац био крајње на супротном делу дворишта, мислим да је био овде где пише бетонски зид па ту на супротном крају дворишта и тако нешто. Овог се не сећам 9 помоћне просторије, тога, мислим да ово није баш најбољи цртеж, нема везе. Једно женско тело је било овде у десном, на десној ивици, на десној ивици, значи изнад 13 па косо десно, ту је чини ми се да је ту било једно женско тело, мислим.

Сведок након што му је предочена скица из списка предмета која има 17 ставки у легенди изјављује: да може да препозна одређене објекте, показује на овој скици где се налазила кућа у којој је он био смештен и која је улево од паркираних аутобуса ка врху, као и два сантиметра изнад тога са десне стране кућу у којој је била команда, па изјављује да може да препозна одређене објекте, места где су била тела али да скица није потпуно тачна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да, да, ови аутобуси нису овако били, они су били у улици.

Аутобуси нису тако стајали, они су били још у улици.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Узбрдо. Узбрдо. Јер та улица се спушта под одређеним углом на улицу Рахмана Морине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдемо сада да погледате још једну скицу. То је такође скица из списка предмета.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па да б је, ово је већ други део улице. Овде, шта треба овде да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да ли можете да препознате то да ли је та скица, да ли је то то што сте видели тога дана, да ли је такав распоред објеката у граду?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па добро сад не могу да се сетим. Ја сам био тамо само једну ноћ поподне једно и сутра ја мислим да смо и отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишли из Подујева?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Мислим тај дан кад је био инцидент, мислим да смо отишли даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да упишемо онда и то.

Након што му је предочена скица која у легенци има 6 ставки из списка предмета изјављује: ја не могу баш свега да се сетим, у Подујеву сам био још један дан иза овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо, и замолићу вас још једну скицу да погледате коју је сачинио окривљени.

А након што му је показана скица коју је сачинио окр.Ђукић Жељко изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на команду СУП-а хоћете да ми кажете да ли је то било на том месту овако како је означено?

Тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само сугестију, да не би збунили сведока то што пише да је команда СУП-а то је творац ове скице објаснио да је то приватна кућа, да то није, да не збуњујемо сведока, није то полицијска станица, него је то кућа у којој он мисли да је била.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Команда САЈ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је разумео.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Команда САЈ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову скицу је сачинио окривљени, он сматра да је ту команда СУП-а он то тако зове, команда СУП-а, можда је то команда САЈ-а, углавном укусо лево од паркираних аутобуса.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Шта треба да ја кажем сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Треба да нам кажете да ли је команда САЈ-а била ту тако како је означено?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не, не, са друге стране улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко пута?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на паркиране аутобуса, на истој страни где су били паркирани аутобуси?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да, да, са друге команда СУП-а како је он написао је са друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та команда САЈ-а.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: То је комадан САЈ-а. Кажем он је овде легендирао команда СУП-а, а ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је команда САЈ-а.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Како је ставио овде команда СУП-а, то је у ствари команда САЈ-а са друге стране улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Изјављује дакле да је команда САЈ-а била са исте стране улице где су паркирани аутобуси, у приватној кући, а не у згради полиције. Дакле, да је то практично преко пута од места које је окривљени означео као команда СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад ми још кажите у односу на ово двориште, је ли видите ово кућа, улаз у двориште?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате да ли је тако изгледало двориште?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Није.

А након што му је показан, а на истој скици и део дворишта изјављује да то није тако изгледало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је различито?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није тачно означено?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па ови распореди ових објеката су ми мало нејасни, а двориште иде се кроз гаражни пролаз који је ширине шта ја знам два, два метра колико може ауто да уђе и онда кад се улази у двориште, двориште се шири са лева у десно, а не знам ово.

Није тачно означено како се простира двориште у односу на улаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите ми још видите овде да је означено око 10 лица ПЈП.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: 10?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже ту око 10 лица ПЈП?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја нисам видео 10, ја сам их видео 4 максимум 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то то место?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Он каже место где је припадник ПЈП зауставио цивиле, место убиства старца од стране припадника ПЈП-а, то он каже да је неко до ПЈП убио старца ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако се окривљени брани.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја само вас питам да ли сте ви те полицајце, односно ПЈП који сте видели на ком је то месту било, је ли то овде где је било око 10 лица ПЈП или на неком другом месту?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Кад сам ушао, кад се уђе у улицу Рахмана Морине, овде где је он написао место где је припадник ПЈП-а зауставио цивиле, баш на том месту где је уписао ово, где су ове реченице, ту су стајали 4 до 5 припадника полиције у маскирним униформама плавим, 4 до 5 ту управо ту код ових кућа, то су неке куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: И ту су они, неко је седео неко је стојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ту сам ја њих видео када сам дошао на лице места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ових 10 лица ПЈП, то нисте видели?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја то нисам видео, ја кажем шта сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да вас питам само још нешто, ти ПЈП какве су имали униформе?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Рекао сам вам плаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаве маскирне?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Маскирне, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било тамо људи у црним униформама, комбинезонима или тако неке јединице?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли сте тога дана били још на неком месту где су убијени цивили?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој улици, у граду?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули још за то?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Нисам. Ми смо отишли после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А осим што сте ви давали кажете 4 пута до сада исказ у својству сведока поводом овог догађаја, да ли сте чули да се водио неки поступак и да ли су ту на лицу места предузете неке службене радње, без обзира што их то не предузима ваша јединица?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја их видео нисам јер смо после тога отишли са лица места, али сам прочитао у средствима јавног информисања поводом случаја Саше Цвјетана да је полиција вршила увиђај на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова лица кад су враћена.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја их видео, ја нисам, значи рекао сам вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели полицију?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Кад смо завршили то што смо завршили, што сам претходно описао, отишли смо са лица места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте ви завршили, кад сте повели ту децу, понели и тако даље, те рањене, јел су ови тих 40-так припадника јединице остали ту?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Њих је преузео њихов командант и Симовић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу остали ту или су их одвели?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Симовић Зоран и Боца и врате, после сам чуо да су их вратили одакле су и дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесу ли они остали ту кад сте ви однели ова тела?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Док смо носили децу још су се ту мували.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били постројени, јел им неко одузео оружје, јел им неко рекао?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја то нисам могао да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то што сам ја хтела да вас питам. Да ли чланови већа имају питања.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Само једно питање. када сте говорили о томе да сте командире водова одвели лично до куће да им покажете где ће бити њихов смештај, интересује ме на који начин сте ви знали да су они командири водова, да ли су вам се некако представили, као ви знате да баш командири?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Знао сам тако што ми је Зоран Симовић рекао Вулевићу ово су командири водова «Шкорпиона».

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А он вам је показао ко су командири?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да, они су били ту. Одведи их и у оне куће их смести. Тако сам знао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је времена прошло од кад сте их оставили тамо ту двојицу командира водова па док сте чули пуцњаву?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па колико ми је требало пешке да дођем до сметашаја где сам вам објаснио да сам био, одатле значи ваздушном линијом 40-так метара, а пешке 80 до 100, док сам сео на столицу то је значи ајде нека буде 3-4 минута.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Та гаража где сте видели ноге те жене.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И уопште то двориште где сте видели све те лешеве, да ли је то једна од тих кућа, од те две куће које сте показали овим командирима водова?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате да је и на другим локацијама ту у близини, дакле у близини ове било још лешева?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте икад сазнали, да ли сте икад сазнали шта се то стварно десило, шта се то стварно десило у смислу пазите за 3-4 минуте, после 3-4 минуте цивили, деца су побијена, шта је то стварно било, то би подразумевало ево мене живо занима не само као некога ко је у ситуацији да суди у овом предмету, него шта је то стварно суштински да одведете двојицу људи тамо, покажете им куће, после 3-4 минуте, после 3-4 минуте неки људи побију неку децу? Дакле да ли је у јединици било приче о томе, да ли је у јединици тим пре што је било приче да су они резервни састав ваше јединице, да ли је било неке истраге, неког истраживања, уопште да ли је било приче о томе шта је то стварно тамо било? Ко то поби те људе и зашто их поби?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Које је конкретно питање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Питам вас да ли сте ви лично икад сазнали шта је то стварно било, шта се то тамо стварно десило?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Шта је био разлог што су они то урадили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта се то тамо стварно десило, неспорно су људи побијени, деца су побијена, то је неспорно. Е сад само зашто?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Зашто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зашто, шта то би?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па зато што не могу да се мешају професионалци и аматери. Не могу да се шаљу људи да ратују а да нису пре тога прошли ваљану обуку, не могу да буду људи полицајци који нису завршили полицијске школе, зато се то десило јер су тамо послати људи који нису ваљано обучени и нису ментално спремни да могу да изводе борбена дејства.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо наставио бих овде где је судија Крстајић стао. Јесте се ви осећали некако одговорни обзиром да сте ви те људе одвели у те куће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо ово да питамо тужиоче команданта САЈ-а.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ово је у смислу интересовања шта се десило, то је наставак. Чули смо зато што су ово, зато што су оно, то потпуно се слажемо наравно са тим, али шта се конкретно догодило? Ја од тога полазим да он као неко ко је одвео те људе до те куће има више контакта, има више да кажем ето осећаја кривице него можда приватног, да ли се због тога интересовао шта се стварно догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо да питамо да ли се интересовао за то што се догодило. И то ћемо да дозволимо због овог другог дела оптужнице у коме је нешто другачије него до сада, када сте били сведок у оном претходном предмету. Значи да ли ви сматрате да ли сте у неку руку како смо рекли сматрали да сте ви одговорини за то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није то питање било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се интересовали касније шта је било?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па интересовао сам се како не, пратили смо активно и суђење Саши Цвјетану и оно што смо могли да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не после суђења, него пре суђења тамо непосредно после тога догађаја `99. године?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Видите да вам кажем нешто `99. године ми смо се повукли са Космета, ја сам рођен у Пећи и имам велику фамилију тамо, онда је дошла 2000. година 05. октобар, баш је овако било интересантно у нашој земљи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините нема то везе са овим шта сам вас питао. Значи тога дана, те вечери, сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јесте ли се тад интересовали шта је било ово и тако, ко су ови људи који су убијени, у том смислу.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Како се нисмо интересовали, нисмо од кога могли да добијемо било какву информацију, пошто су људи пали као падобранци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па управо нам то саопштите, шта сте се интересовали и шта сте сазнали.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Управо то. Не може нико да буде припадник резервног састава Министарства унутрашњих послова јер закон лепо каже, сад и нови закон о полицији, помоћни, члан помоћне полиције да мора да прође провере као да се прима активни припадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесу ли тад биле неке провере?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу тад вршене неке провере за ове добровољце?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ма јок какве провере. Очигледно да нису јер да су извршене провере не би дошли у ову ситуацију у коју смо дошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али које то, суђење је да се утврди, која је то ситуација, шта се то догодило па сте ви проценили да ови људи нису обучени?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Шта се то догодило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, шта су они то урадили, кажете нису били ментално спремни, нису.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Како, јесу побили цивиле у првом сусрету.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче ви питате сведока да ли су то ови људи урадили и због чега су они то урадили. Који ови, који ови.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице, ако дозволите само. Сведок не мора да одговара на ова питања јер да се наводи да ли је имао нека непосредна сазнања мога би рецимо да он сад износи овде да претпоставља и шта могао би некаквим кривичним прогоном јер није пријавио нешто што је требао, према томе ово је навођење сведока, он, сведок је рекао да није имао сазнања да му је било тешко, да он сматра да јединице, да нису били професионалци, да нису имали ментални склоп неки од њих и то је некаква његова генерална, али да он није проводио истрагу, ако би тражили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема потребе да штитите сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко штити, нико не штити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема потребе, не осећа се он угроженим овде и не треба да буде и нема потребе да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нема потребе уопште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја потпуно разумем зашто сте ви интервенисали у овом тренутку, то ми је потпуно јасно, али нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче ајмо сада да се концентришемо на питања, ви знате какав је распоред, кад правимо паузу имамо и другог сведока, значи шта питамо сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питање је по чему је он, мада је он делимично одговорио, по чему је он закључио да ови људи «Шкорпиони» који су дана тог и тог 28. дошли аутобусима у јутарњим часовима у Подујеву, да они нису спремни, нису обучени и нису психички јако да би издржали ово о чему мало пре причам, по чему је он то закључио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то може, по чему се разликовала та јединица па сте закључили да нису спремни?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, шта су они то урадили па је он закључио, то је питање, то је питање, не по чему су се разликовали, него шта су они то урадили па је он закључио да то нису ти људи који треба да учествују са њиховом јединицом.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Чим су враћени одатле, ајде нека буде то мој одговор. Чим су враћени одатле тамо одакле су дошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Због чега су враћени?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Јесам вам ја испричао, шта имам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па слободно ви рачунајте на заборавног тужиоца немојте се, слободно ви поновите неколико пута.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја сам лепо рекао значи да је све оно што се десило мени говорило да су они урадили масовно убиство цивила. Професионалац не убија цивиле, нити ненаоружане људе, то не раде прави професионалци, то хоћу да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е кад је то тако што онда нисте отишли код ова два командира вода, издвојили их и одвели их и питали шта сте то урадили.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да командира вода?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Та која сте ви одвели.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Како сам ја могао да нађем, то лете секунде 30 до 40 људи стоји испред и ја бацам поглед у десну страну и видим да вире тела, вире ноге. Ја одмах зовем свог доктора и трчим унутра да видим шта се дешава, долази наш командант, долази њихов командант. Кад смо пришли гомили лешева видимо да вири дечија рука из те гомиле лешева и схватам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све сте то рекли.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: И како сам ја после тога требао да се вратим на лицу места, да јурим по аутобусима и да тражим командире водова «Шкорпиона».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, рекли сте овако, обавестио сам.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ваше питање је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обавестио сам Тутинца шта се десило, па вас ја сада питам шта сте то рекли Тутинцу шта се деисило.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Рекао сам да дође на лице места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па и он је већ био у трку према.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али зашто да дође, шта сте, каже обавестио, то сте рекли.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Рекао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Данас на почетку, обавестио сам Тутинца шта се десило, а шта се то десило.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Рекао сам му види шта су урадили ови лудаци, ето то сам рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На кога сте мислили када сте рекли ови лудаци?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па на ове лудаче који су били поред мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која јединица је то?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па «Шкорпиони» ти.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам. Ајмо да изаберемо неку од овихи скица, не знам видели сте ове скице па која вам је најзоднија, која да се. Ајде и та са 17, али имамо можете да дате сведоку скицу или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју скицу кажете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам довољно овде да погледате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али са оном допуном јуче где је изнад.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Аутобуси су били мало изнад горе узбрдо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да вас пита тужилац. То сте рекли, да вас пита тужилац шта хоће. Можете ли ви молим вас Радовановићу да дате сведоку да има ту испред себе скицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па дајте му и једну и другу и 17 и ова са 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морамо да знамо шта сведок одговара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајмо прво ова са 6. На месту где пише доле у ул. Рахмана Морине, где пише тротоар и са леве и десне стране, односно са ове горње стране.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Видим, видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту нам је јуче један сведок отприлике обележио место где је улаз у то двориште, значи улаз у то двориште је негде у висини тих слова тротоар, тај пролаз ви кажете гаража, окривљени каже амфор.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: 20 метара од ивице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да вас пита тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тај улаз на средини тог блока зграда ка кажем, између улица Рахмана Морине и ове друге улице где је полицијска станица или ближе неком делу или?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не могу то да одговорим тачно, зато што да би одговорио да је на средини морао би да знам докле је улица, до краја улице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Видите где је улица?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја не знам да је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пише Косанчић Ивана, ова следећа раскрсница.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја не знам докле је крај улице, значи тад у том тренутку не знам докле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не на средини улице, него на средини тог блока зграда.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па јел чујете шта причам, значи ја не знам даље раздаљина докле се улица протеже, тако да не могу да вам одговорим на то питање. Не могу да вам кажем да је улаз у кућу негде 15 до 20 метара од ове улице која сече Рахмана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је полицијска станица?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ето то могу да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е можете ли да нам покажете где сте одвели једног командира вода, а где сте одвели другог командира вода?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Могу да покажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е можемо да узмемо један примерак па да нам учрта, да стави крстић један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој скици од ових можете да покажете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да је ова лакша са шест, чини ми се да му је ту лакше?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Може ова, је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју ви хоћете.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Може ова. Дајте ми неку оловку. Значи, прва кућа овде, друга кућа је ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ставите «А» рецимо да би се то разликовало. «А» је прва кућа, а «Б» је друга.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли улазили у те куће или сте само с улице показали?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Само с улице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, нисте ушли у ту, како ви кажете, гаражу?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не? После кад сте дошли, да ли су те куће повезане неким двориштем или не знате?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: То не могу сад да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово двориште одговара месту где сте довели ког од ова два командира вода ако се сећате?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Први је с марамом а овај други с капом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, «А» је место где сте довели овог с марамом, а «Б» је онај с капом? Где вам је Тутинац рекао ово су командири водова, где се то догодило?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Рекао ми је, можете видети на овој другој скици како су нацртани ти аутобуси тачно на средини средњег аутобуса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је људи имала та јединица која је дошла тог дана «Шкорпиони»?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не могу да кажем тачно број али било их је доста, преко 200.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Преко 200?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па колико командира водова?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја сам узео само два.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли је још неко узео још некога?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли је Тутинац ту пред вама дошао са још неким или само с вама?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Сам је дао значи наређење, сам он са њима са том двојцом командира водова и ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико значи тих, ти командири водова колико људи могу да подведу од тих 200? Да ли ме разумете?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па по 30 иде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: По 30? А ко је водио остале?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Може да буде 20. Откуд знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, па то вас питам да ли сте се распитивали после ко је водио, шта је било с тим другим људима?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не знам. Па рекао сам да су ови после враћени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али цела јединица се смешта ваљда, не смешта се само два вода?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не зна тужиоче, не зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ништа страшно, не зна, не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да га не питамо сто пута, ако не зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је војска остала, «Шкорпиони» су остали код аутобуса кад сте ви пошли с овом двојцом или су пошли за вама?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не, нису пошли за нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, ви сте се вратили истим путем, прошли поред аутобуса и отишли узбрдо у кућу где сте били смештени?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је било са овом двојцом? Јесте ли се заједно вратили до аутобуса с њима или?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не, сам сам отишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је било с њима.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Остали су ту на лицу места. Ја не знам шта је било са њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте после три, четири минута дотрчали шта је било поред ових аутобуса, да ли је било ту људи, «Шкорпиона»? Да ли је неко остао поред аутобуса или су сви отишли?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Нисам то видео зато што сам трчао тамо у правцу одакле сам чуо пуцње. Када се деси таква ситуација немате баш широко видно поље да би могли да запажете неке детаље које су широког спектра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате зашто вас то питам? Шта сте мислили кад сте чули те пуцњеве?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Направили су срање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ако су они направили то.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: То сам и рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете узели сте борбене прслуке, оружје, да ли сте рачунали да ови који су остали код аутобуса, обзиром да сте само, да тамо од њих прети опасност? Разумете шта вас питам?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Од кога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од тих «Шкорпиона»?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па зато сам мислио да можда обраћате пажњу шта је с њима?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Мислим да нису у том правцу ишли да се плашимо да ли ће нешто, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко могу да буду ти, та тројица, четворица плавих, униформисаних у плавим маскирним униформама? Ком саставу могу они да припадају?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па маса полицајаца је носила ту униформук, тешко да може, ја не могу да одговорим на то питање ко могу да буду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је могуће да су то локални полицајци или су то неки?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Тешко је на основу униформе немогуће је то утврдити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на основу изгледа тих да ли сте их добро видели па да кажете?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Нисам их добро видео али сам их.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су деловали пристојно, обријано или су запуштени, у том смислу?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па почело је бомбардовање четири, пет дана пре тога, нисмо баш били на високом степену чистоће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте их упозорили ову двојицу командира водова да ако наиђу на цивиле да их шта?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да их пошаљу на главну улицу, ову улицу Рахмана Морине, ја нисам ни знао како се зове, само сам рекао ако наиђете на цивиле којим случајем у кућу, није ми пало на памет стварно да има неког унутра јер сам претходну ноћ видео да полиција чисти, да истерује цивиле на улице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта треба да раде кад их изведу на улицу?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Рекао сам ако наиђете на цивиле унутра само их упутите на улицу, немојте ништа да предузимате никакве мере, полицајци то већ раде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који полицајци, јесте ли им то рекли?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Нисам рекао који.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумете, они долазе, први дан су ту, ви сте старији, 24 сата сте у том граду, шта им, да ли је то било потпуно, односно препорука, наређење, не знам шта већ, упутство шта да раде са цивилима ако наиђу?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да ли је то било наређење?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У којој форми је то речено?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Упутство, нек буде тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али да ли је било комплетно? Шта се ради, изведете их на улицу и шта онда раде са цивилима који су на улици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви рекли још нешто осим тога или не?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не, не, то сам рекао, тога се одлично сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је вама рекао да им то кажете?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да ли је мени неко рекао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да ли је вама неко рекао да им то кажете?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не, нико ми није рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па зашто сте то, кажете у војсци све поготову обучени су па ради се по некој субординацији, то сте објаснили, па како сад на основу чега ви њима изговарате нешто што вам нико није рекао, а мислите да нема цивила?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не знам стварно. Не знам што сам рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било случајева да се нешто десило цивилима па због тога?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја не знам стварно шта сам им то рекао, али сам им рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Само извините молим вас да се ја надовежем. Знате шта ме интересује, кажете да је за вас било несхватљиво да тако неки људи ратују са вама који сте обучени. Јесте ли ви завршили неке посебне школе сем САЈ и посебну обуку, је ли тако?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Учествујете стално на неким обукама, на тренинзима, је ли тако, такмичите се?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми у то време да ли је с полицијом, да ли у саставу полиције било неких других људи осим полицајаца и других људи који нису тако специјално обучени осим ових «Шкорпиона»? Да ли је било то током рата на Косову још неких?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Мислите припадника резервног састава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја одакле су они дошли, али су били у саставу МУП-а или нису били?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: По мени ово је јединствен случај. Због чега јединствен случај, јер се читава група људи ангажује као јединица. Оно колико ја знам можете организовати резервни састав али да та станица полиције или та јединица попуни 20, 15 људи колико је, све зависи колико је могуће то урадити, а да се читава јединица узме са својим командантом, са својом командом, то никада нисам до тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И задржи команду за све? Да држи команду или има команду МУП-а?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: То не знам, али да се читава јединица ангажује у пуном саставу тако као посебна јединица то први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се превела та јединица у састав МУП-а или у састав САЈ-а?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Сад то прано, формално ја сам покушавао то да видим јер сам сад командант САЈ-а задњих три године, али све ми је то превише. Ја сам покушао да докажем да они нису били припадници резервног састава САЈ-а јер није ни испоштована процедура како се постаје припадник резервног састава полиције али не знам то су преузели горе надлежни органи и надлежне организационе јединице из Министарства унутрашњих послова и нисам по том питању радио ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у том трагању јесте ли макар сазнали да ли су они били у резервном саставу МУП-а, припадници МУП-а?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Покушали смо да нађемо документ у оквиру Министарства унутрашњих послова али кажу да су спаљена приликом бомбардовања јер је зграда главног штаба МУП-а спаљена, бомбардована и срушена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ово нестало?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па све неке станице полиције. Нисам успео ништа око тога да кажем, да сутра одем код министра и да кажем господине министре, јер ипак је ово једна велика лјага на нас, на јединицу којом сад командујем, коју представљам, да се провлачи по новинама константно да су они били припадници САЈ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тужилац не каже да су били припадници САЈ-а али каже да су били припадници МУП-а.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја говорим шта шта су јавно мњење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да завршим са испитивањем сведока.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја вам говорим само шта су преносили јавна мњења, новине, Б92, «Прес», не знам које су још новине више пута то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови људи окривљени кажу да су примали плату за то време. Да ли је то био принцип, да ли се тако радило са резервистима или с добровољцима или с ким у то доба?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Мени је све то без везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не како вам је, него да ли су примали или нису примали плату?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Како је урађено ту смо где смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли примали плату?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Они су долазили тамо по плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко им је дао оружје, униформе?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Нисмо ми им ми дали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, да ли је дао МУП униформе резервистима, добровољцима?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: У реду МУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то вас питам, МУП је дао?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Наметнула су ми се два питања. На питање колеге заменика тужиоца рекосте да сте помислили цитираћу вас «направили су срање» кад сте чули пуцње? Зашто сте помислили баш то, а не што би било примереније ситуацији, бомбардовања, борбених активности са припадницима УЧК да су нападнути од стране припадника УЧК?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Зато што смо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумете? Шта вас је ту мотивисало да помислите на тако нешто?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Под један, држали смо контролу над читавим градом јер сам већ рекао да смо то, дан пре тога по подне и увече обавили увид у ситуацију над градом. Под два, када дођете у сукоб са, у директан контакт са терористима онда се тако не пуца. Да ли ме схватате?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумем.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не пуца се бесумучан рафал и то из више пушака који траје, рекао сам, 5 до 7 секунди, то се тако не ради.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 5 до 7 секунди и мук?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Још само једно питање. Ми смо чули, мислим јуче, неку тврдњу да су неки од тих припадника лупали по полицијским аутомобилима и терали припаднике полиције, дакле, подујевске полиције да се врате назад у зграду, њихову зграду. Да ли вам је тако што?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Први пут сад чујем од вас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли ви знате у то време Кнежевић да ли је био пуковник или генерал, шта је он по функцији у МУП-у Србије? Јесте ли чули за Кнежевића, онај из Суботице?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: А како да не, генерала Кнежевића, био је начелник управе.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тад у то време?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли знате да је, постоји у предмету Саше Цвјетана, постоји тај папир који је потписао Кнежевић да су они у резервном саставу САЈ-а «Шкорпиони» 25. марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћемо то да прочитамо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Има тај акт, ја сам га у књизи објавио. Потписао је Кнежевић а не знам шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта тражи пуномоћник да вам се предочи? Каже овако: «Окружном суду, истражном одељењу у Прокупљу, Управа за борбу против организованог криминала, 11. марта 2002. године». Сад ту има нешто што овако није важно, каже овако: «Јединица Шкорпиони формирана је као добровољачка јединица и бројала је 128 припадника дана 25. марта 1999.

године. Јединица «Шкорпиони» уз сагласност тадашњег начелника Ресора јавне безбедности МУП-а Властимира Ђорђевића, генерал пуковник, преведена у резервни састав САЈ-а МУП-а упућена у Пролом Бању ради даљег ангажовања». У том вашем што сте тражили, проучавали итд., обзиром на вашу функцију и ту команду коју данас обављате јесте ли нашли то?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли пише САЈ-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да прочитали смо САЈ. Да ли сте успели да нађете овај документ?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То је било на телевизији, било је у Хагу, било је свугде.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па видим да је било. Видим како су преносили.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте, то је објављено у књизи. А да ли знате да је та јединица имала искуство у рату?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: То сам после тога сазнао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте тада?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Тад нисам знао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А нисте знали ни за ово тада, ово је 25., а то је 28., нисте знали? Није вам Симовић ништа рекао ко су они, није он помињао?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: После тога кад се већ то десило што се десило, сазнали смо ко су, али је било касно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, али тад кад вам је рекао иди распореди ове?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не, није ми рекао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кад сте кренули, истрчали, чули ту бесомучну пуцњаву и кренули, јесте ли ишли отприлике одакле се пуцало?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Трчао сам према месту одакле сам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Одакле сте ви чули?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте видели чауре у довришту?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Нисам стварно видео јер нисам обраћао пажњу на детаље.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да вас питам. Постојала су нека два САЈ-а – приштински и београдски?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Тако је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Они су били независни један од другог. Јесу ли они имали команду?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Заједничка команда, командант је био Живко Трајковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био новосадски САЈ-а?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Био је новосадски али је онда прешао пре тога у ЈСО.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи, команда је била овај Трајковић, односно тог дана Симовић?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али, имајући у виду чињеницу да вам је рекао да долазе, да распоредите итд., имајући увиду овај папир што је прочитала судија да ли то значи да су они већ да су били под командом Симовића? Рекао вам је Симовић распоредите их, овде имамо 25. марта да су, ви сте сад малопре на питање Крстајића се изјашњавали о томе и рекли сте да неубичајено да комплетна јединица буде у резервном саставу учествује?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да ли ми је био јасно тад? Ја сам извршио наређење, е сад после тога то се десило тако брзо. После смо имали доста времена да размишљамо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е, сад ме интересује само ово. У ком тренутку, има доста тих и у оном другом предмету где сте ви викали, псовали итд., у ком тренутку? Да ли у тренутку кад долазите или у тренутку кад спашавате?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Кад долазим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Пре него што сте износили децу?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да, пре.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А откуд знате шта су урадили кад је пре, пре него што сте ушли у двориште?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Зато што сам погледао десно и видео сам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи, видели сте лешеве?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па видео сам да вире ноге.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ово РАП је ли то муниција?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па РАП оно резервна.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А колико има један тај?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Четири оквира.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, а колико је то комада?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: 120 укупно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И сваки је имао по 120?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па оно ко је носио РАП.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате колико су они били задужени?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Где су задужени били?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Са колико?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па оно има оквир човек у пушци и четири у РАП-у.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је био неки састанак тамо на коме је учествовао Медић и Симовић, јесте ли ви били?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Био сам у кући тад.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам само ко је довео ове «Шкорпионе» из Пролом Бање?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где вам је био командант то јутро, дан пре тога?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ту је он па га питајте после, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају ли неку пратњу ти аутобуси?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па видео сам те аутобусе кад су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пратњу неку, нека службена возила да их прате?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не знам стварно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само ово шта је био овај Кнежевић кад је то потписао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да питамо сведока или да ја вама прочитам?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само шта је он био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био генерал мајор, начелник Управе за борбу против организованог криминала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Пре тужиочевих питања рекли сте нам да је била у току акција извлачења цивила, је ли тако, а онда током његовог испитивања рекли сте и баш сте употребили реч истеривање цивила на улице. Сада пред истражним судијом, ево ви што кажете то је значи страна број 2, каже када водите ове командире, чета тамо, кажете: «Нисам проверавао да ли су куће празне, то је проверавао локална полиција и ја сам им рекао да ако има некога у кућама, што је било наређење моје команде, та лица изведу на улицу и где би их преузели плавци» и онда даље каже вратили сте се у кућу. Е, сад само да разјаснимо пошто сте на крају читаво ово питање завршили речима не знате зашто сте то рекли. Сад будући да сте ово рекли, реците нам каква је то акција истеривања цивила из куће и ви кажете да је то било наређење ваше команде.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Које наређење команде?

НАТАША КАНДИЋ: Па ево сад сам вам прочитала.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ми никада нисмо, значи сем када се налазимо у борбеним дејствима па идемо да освајама неко утврђење или неки задатак који већ добијамо, тад смо морали нормално да радимо чишћење терена, претрес терена и кућа, а у оваквим ситуацијама избегавали смо да улазимо, сем у објекат, како да вам кажем да имамо било какав контакт. Избегавали смо да имамо било какав контакт са цивилима. Значи, ми као јединица у том тренутку нисмо имали задатак да учествујемо у претресу тих кућа и извлачењу тих цивила, то је радила полиција.

НАТАША КАНДИЋ: То што причате нема везе с овим. Зашто сте истеривали цивиле из куће?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ко је истеривао?

НАТАША КАНДИЋ: Па кажете молим вас да је то било наређење ваше команде и онда сте их упућивали, локална полиција је, значи ви сте њих, кажете да сте ви рекли локалној «нисам проверавао да ли су куће празне, то је проверавала локална полиција», што је врло логично. Ви не знате, локална полиција познаје те куће, улази у куће и то. «Ја сам им рекао да ако има некога у кућама што је било наређење моје команде да та лица изведу и предају плавцима». Јесу ли плавци ПЈП или ко?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Плавци, регуларна полиција.

НАТАША КАНДИЋ: Локална полиција?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Регуларна полиција, локална.

НАТАША КАНДИЋ: Локална, локални ПЈП, је ли тако?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Сад ми реците. Како је гласило наређење ове ваше команде, да предајете цивиле према магистралном путу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко наређење у том смислу?

НАТАША КАНДИЋ: Значи, ово што сте рекли пред истражним судијом то није тачно, је ли тако, то хоћете да кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам разумела да је он рекао самоиницијативно.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, ја му само предочавам ово што је рекао пред истражним судијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да ли је било како наређење команде везано за цивиле?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не могу сад да се сетим, сад не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, будући да сте неколико пута различитим речима, али описали да су полицајци изводили цивиле из кућа и предавали их плавцима на магистралном путу.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не полицајцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајцима?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па добро, може и тако да буде све зависи. Па рекао сам то.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, значи зашто сте их истеривали?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Зашто их је полиција истеривала, то је питање?

НАТАША КАНДИЋ: Да? Да ли је то војно-полицијска акција у рату?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Претпоставка је била да покушавам да нађем логичност, претпоставка је била да се можда у граду налазе остаци терористичких група.

НАТАША КАНДИЋ: Немојте, малопре сте лепо рекли да.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не, не, питате ме.

НАТАША КАНДИЋ: Да је град био под вашом контролом, рекли сте јасно да је град био под вашом контролом.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Можда су због тога избацивали цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате зашто су цивили одвођени?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Онда, такође пред истражним судијом сте рекли да сте после тога виђали како колоне Албанаца одлазе?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то та акција извлачења цивила или да је назовимо истеривање људи из кућа?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да, да.

НАТАША КАНДИЋ: То смо разјаснили. Сад ми реците молим вас кад сте, како сте ви, ко вама помаже да дођете 27-ог у ту кућу где сте се сместили? Како знате да дођете у одређену кућу?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Пре тога смо имали састанак у команди СУП-а и неко од локалних полицајаца нам је показао кућу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате неког локалног полицајца?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не знам стварно.

НАТАША КАНДИЋ: Да можда нисте упознали неког Тому? Не можете да се сетите?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не могу да се сетим стварно.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је била униформисана ПЈП?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да, униформисана.

НАТАША КАНДИЋ: Сад ми реците, када дођете, чујете оне рафале, дођете тамо, да ли сте чули да се помиње име брата Боце Медића у вези са пуцањем? Да се помиње Драган Медић, Гуљо и да су то како сте стигли тамо чули то?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте чули неко име тад?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Нисам. Ја сам рекао значи кад сам пришао групи «Шкорпиона» и кад сам видео што сам видео и кад сам почео да вичем, сви су гледали у земљу јер смо уперили пушке у њих.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте тог дана у причи са САЈ-овцима ту да ли сте чули нека имена која се помињу?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не, нисмо чули ниједно име зато што људе нисмо ни знали.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли знали да Боца има брата, да је ту?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: После смо сазнали.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте сазнали?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: После кад смо дошли други пут.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли чули шта се прича о њему?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: О коме?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било неких прича у вези са братом?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не, сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: Сигурно?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли одбрана има питања?

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Само једно питање за сведока. Када се обратио групи «Шкорпиона» са псовкама о исказима сведока и окривљених да ли му је неко одговорио на те псовке?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не.

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Нико није одговорио ништа?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не.

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Након овог догађаја у Подујеву да ли је са «Шкорпионима» био на неком терену после тога?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Јесам. Поново су дошли.

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Да ли сте упознали евентуално неког од окривљених овде што седе на тим теренима?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Где су окривљени?

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: У судници су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукић, Боројевић, ајде устаните?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не морају да устану. Не могу да се сетим сад. Тебе се сећам, њега се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су још двојица окривљених?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Е, сад вероватно човек кратко подшишан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ова двојица из другог реда?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Сећам се и једног и другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свих се сећате?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Њих двојице да. Александар, је ли тако? Знаш, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били први пут у Подујеву или сте их видели само?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не, на том другом терену.

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: И шта може да нам каже о рецимо Ђукић Жељку, овом најкрупнијем да ли је евентуално чуо да је он учествовао у извршењу тог дела приликом те пуцњаве, да ли је чуо неке приче о томе? Да ли може да се изјасни о томе?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не, не.

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: На овој скици да ли може само да значи сведок где је та кућа у којој је он смештен? Ја то нисам разумео где се налази?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Где се ја налазим?

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Да.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ево је, ево ту је, ово то двориште је било ту, овако отприлике ја сам био овде. Значи, одавде до овде је било једно 40 метара, а овде је било једно 80 до 100.

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо после да ставимо на документ камеру заједно са овим фотографијама и кад сведок буде уписао све шта још неко други буде тражио. Бранилац Перковић?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када је дошао Тутинац и Медић Слободан да ли сте видели да је неко на Тутинца вашег команданта репетирао аутоматску пушку од тих «Шкорпиона»?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала. Да ли би такву ствар да сте видели упамтили и тако даље и шта би поступили да је неко на вашег команданта?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Шта би урадили? Ухапсили би га одмах.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, хвала. Следеће је питање да ли сте ви, ја нисам сад добро схватио да ли сте ви дан уочи овога имали акције и који је иначе био задатак САЈ-а за разлику рецимо од ових локалних полицајаца и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана или уопште током борбе?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И тог дана и дан пре и сутрадан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само та три дана?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Та три дана?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Кад је почело бомбардовање – 24-ог.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте дан пре тога и тих дана били у акцијама?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Три дана пре почетка бомбардовања смо кренули од тог једног виси горе и пролазили смо кроз та села, борили се са терористима и дошли смо тог 27-ог после овога инцидента у Брадашу, дошли смо у Подујево, после тога смо 28-ог наставили даље.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи, ви сте колико сам схватио већ и сутра отишли даље у акције?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Тај дан кад је био овај инцидент о коме причамо цео дан, по подне смо отишли колико се ја сећам.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, да ли сте ви уопште знали шта се дешава дан пре тога, после подне у Подујеву у погледу овога задатака полиције, да ли се неко истерује, чисти, било шта, да ли сте ви имали непосредна сазнања о задацима ове друге полиције или сте имали само строго своје задатке ове?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Рекао сам да смо 27-ог увече били на том састанку у ОУП-у Подујево на коме није донето ниједно конкретно решење него чисто око смештања јединице по кућама и то, урадили смо, рекао сам осматраће околних улица да ли је све безбедно и шта се дешава и после тога смо отишли сутрадан.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање. Да ли, ви сте рекли цивили, ја бих сад то хтео да дефинишемо цивилна лица. Да ли се то односи кад кажете цивили, да ли да не желите да имате контакт да је то принцип јединице са цивилним лицима, да ли без обзира на националност, да ли су Албанци, Срби да сведете тај контакт на најмању могућу меру?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Без обзира наравно.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ништа, немам питања. Ја ћу ставити само једну примедбу, знате председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих због кичме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Наиме, ушло је нешто у записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Записник или транскрипт?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У транскрипт, ја кажем записник, наравно да се разликује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евидентирано?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када будемо прочитали транскрипт ви ћете видети, ја ћу ставити онда детаљније, евентуално ако буде потребно позвати сведока. Наиме, на врло један сугестиван начин госпођа Наташа Кандић је довела сведока да каже управо у погледу овога истеривања. Речено је па дакле они су као посебна јединица истеривала, то је био задатак итд., међутим, ја

сам схватио управо из сведоковог исказа нешто друго. Хоћу рећи да су питања била врло сугестивна и врло тзв. трик питања и ја стављам примедбу а кад прочитам транскрипт ја ћу следећи пута детаљно објаснити због чега стављам ту примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примедбу на начин постављања питања, на одговоре које је сведок дао, на шта?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На начин постављања питања?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте и видећемо тај транскрипт и онда ћете видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ова примедба је евидентирана. Да ли окривљени имају питања? Изволите?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ви сте у једној вашој изјави коју сте давали, то је раније било, рекли на том другом терену кад сте били исто с тим припадницима «Шкорпиона» да сте гледали да видите да ли можете препознати тога командира вода кога сте водили једног од та два и онда сте рекли да нисте препознали ниједног, је ли тако? Пошто мене познајете да ли сам ја један од тих командира вода кога сте можда водили?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Е, само то, пошто је сведок рекао да сам ја, значи добро и још нешто да вас питам. Да ли сте ви нас ту кад сте дошли да нас одведете до тих објеката, да ли сте ви нас постројавали испред аутобуса па да смо се ми ту договарали око тог смештаја или сте само дошли и једноставно кренули за нама и отишли у те означене куће где су нас одвели на ту локацију? Јесмо ли ми ту неки састанак одржали испред, како је то изгледало укратко ако се сећате? Не знам да ли сте ме схватили?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја сам имао контакт само са та два командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је само ту двојицу водио.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро, пошто је сведок П1 рекао, сад не говорим шта је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, човек каже да је водио само двојицу.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: У вези тога и питам да ли је вршен неки састанак ту испред?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја нисам био на том састанку, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да га питате да ли је имао састанак ако каже да је узео само двојицу и одвео.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја нисам можда добро поставио питање. Сведок П1 каже да смо ми вршили неки састанак испред аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сад да предочавамо шта каже сведок П1.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Зато сам и питао, значи да ли смо имали састанак некакав ту јер смо директно из аутобуса после тог неког састанка командантовог отишли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се сконцентришемо.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја се сконцентришем него не дозвољавате ми да кажем. И онда да још нешто питам. Значи, сећате се мене с тог терена другог?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Сећам се.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли сам изгледао исто као сада овако или сам био другачији? Како се ви сећате?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Слично сетио сам се.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Е, сада пошто су нас ту мало критиковали као јединицу у вези понашања и свега тога, да ли се сећате на другом том терену кад је завршен тај терен кад смо сишли доле кад су рађени они, извучени и не знам шта се то дешавало с оним дефендерима, где смо чекали аутобусе да дођу по нас, да смо седели доле да ли се то сећа, скупа, ја, ви, ваш припадник Баки и не знам још какви су надимци и да сте нас сви тада хвалили. Лично сам вас ја питао, ето тако је то прошло у Подујеву, ту сте нас отерали, викали, галамили, оваки и онаки и како смо сада вам деловали тамо и шта сте ми ви тада одговорили и ништа више нећу да питам? Ништа друго нема, само то? Хоћете да одговорите какви смо тад били?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Тад сте дошли у много мањем саставу и урадили сте, како се каже, тријажу. На другом терену сте се понашали како треба.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То питам зато што сам ја био командир вода тада у том другом терену где сам конкретно са господином сарађивао конкретно, значи био сам потчињен на неки начин. Добро, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали окривљени? Прво да видимо окривљени да ли имају? Да ли остали окривљени имају питања? Не? Онда ћемо на крају, ја морам да вас замолим да. Питања, ајде тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да кренемо опет од последњег. Ако сам ја добро разумео окр. Ђукића, ви сте на том другом терену причали и о догађају у Подујеву?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не, он је лепо човек рекао, пошто сам ја у првом рекао да су они били необучени и да нису били спремни за ту врсту, после ме пита да ли се сећаш кад сте завршили акцију тамо где су били други пут да ли сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, то није. Само је питање да ли сте причали о Подујеву на том другом терену?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: С њима?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па онда ми је чудно кажете малопре страшно вас интересује да скинете љагу с јединице, па кад разговарате са непосредним учесницима онда вас то не интересује а онда после годинама кажете покушавате да докажете да нису?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Управо то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како нисте искористили ту прилику кад сте с њима били лично да питате шта се то десило, ко је од њих то урадио? Ето то ми

некако, ако можете да објасните то, поготово што имате, ето он каже Ђукић да је тад био командир вода. На другом, сво време се говори о другом.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Нисам имао могућности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта нисте имали могућности?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па да тад проверавам то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питате га, седите, као што га хвалите тако их лепо питате, мислим ако вас интересује, ако вас не интересује онда не питате.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па добро морате да бирате и тренутак када питате. Не можете да питате усред борбених дејстава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сам схватио Ђукићево је било после борбених дејстава да сте?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: После једне акције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли питали или нисте питали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете после смо сазнали ко су, то је рекао сведок. Е, па то шта сте сазнали ко су то «Шкорпиони»? Шта сте то сазнали на којим су бојиштима били?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да су чували та нафтна поља у Источној Славонији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је ли то сазнао ко су, да ли је то нешто позитивно или је негативно или шта значи то?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: То је информација као информација.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то сазнање учвршћује у ставу да су они неспремни или вас, као што каже Ђукић, да су они неки борци који су умели да обаве задатак? Мислим шта сте кад сте то рекли после смо сазнали ко су?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја сам добио информацију, а сад ја имам свој став и ја сам га рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, остајете при том ставу? То и без обзира што сте сазнали ко су? Није вас то поколебало у оном мишљењу које сте тада имали?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па добро, после оваквог инцидента мислим не знам шта друго да вам кажем, шта хоћете да вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је неко од тих припадника уперо аутоматску пушку.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Нису они ни криви због пар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је неко од припадника «Шкорпиона» уперо пушку у ваше?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја рекао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, кажем то сте на питање колега да сте видели некога да је уперо пушку у вашег команданта ви би га у том тренутку ухапсили. Е, па сад ја вас питам ако сте видели, односно чули или претпоставили да су ови људи побили ове цивиле, што их нисте ухапсили?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, на ово питање сведок апсолутно не мора да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, ја пуштам сада овде тужиоца да доказује овај део оптужнице да је команда МУП-а по сазнању о рањеним лицима

указала помоћ а припаднике јединице «Шкорпиона» вратила с подручја Косова и Метохије. Управо сам чула да су они поново после били, заиста то мени сада каже припадник МУП-а они су поново после овог догађаја били на Косову, учествовали са САЈ-ом у једној операцији. Тужилац, значи мора да пита, он доказује овај део оптужнице. Нека пита. Зашто пита тужилац зашто нисте ухапсили те људе ако би већ хапсили да нападну вашег команда?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Требао сам да узем да ухапсим људе а тамо ове лешеве који су тамо и ово све што је да пустимо то нек иде како треба. Ево ја дајем и ту опцију једну као могућу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи да су уперили пушком онда би сте пустили лешеве па би хапсили, а кад су их убили онда их не би хапсили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, није то сведок рекао.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Ја сам схватио питање да је било којим случајем то шта бисте ви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био на том састанку?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Али није се десило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био на том састанку у МУП-у 27-ог?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па било нас је тамо, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У МУП-у или у команду?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: После тога је био састанак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је команда МУП-а а у другој реченици је рекао да је то било у СУП-у, у ОУП-у Подујево, тако да ја сам схватио да је то у истој згради било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 27-ог?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то та иста зграда?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Кад смо стигли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то зграда на ћошку Рахмана Морине и ове улице где су аутобуси?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: ОУП Подујево.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То кажете команда МУП-а?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Било нас је , откуд знам, доста нас је било, вође свих борбених група.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које су то борбене групе биле?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па не знам било је ових ПЈП-ова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: ПЈП-ова којих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се водио неки записник?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Нисам ја питао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не морате имена него које јединице су биле заступљене?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не могу сад да се сетим стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: ПЈП, оно А формација, Б формација или?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не знам ја то, нисам у то баш сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био шеф полиције?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Који?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Подујевске?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не, не знам, ја човека и не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А о чему се причало?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па била је припрема за састанак да се поделе непосредна наређења даље за даље акривности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то уобичајено да се пред неку акцију, сад овај састанак?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: То је крај акције био или је крај те акције у том делу, дошли смо до линије завршеног задатка, то је било у Подујеву и од Подујева треба да се иде даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, то је на крају ако сам разумео, на крају неке акције која је претходила овоме? Да ли је то уобичајено да се састају и ПЈП и ваше специјалне САЈ и та локална полиција, да ли је то уобичајено?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Дешавало се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дешавало се? Да ли је било речи о томе на том састанку да ће сутра доћи Шкорпиони?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било речи о томе шта се ради са цивилима?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не, нисам ја то чуо, то мене није интересовало, није ме ни интересовало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то сам мислио да нисте можда на том састанку чули ово што сте сутра пренели за цивиле шта да се ради с њима?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па добро сад, не могу ја сад да се сетим стварно, 10 година је прошло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу сада да вам покажем још ове фотографије, замолићу вас да се потпишете на ону скицу тамо где сте оно обележавали да ћемо вама да узмемо скицу и да вам дамо другу и да вас питам, значи Шкорпиони после овог догађаја у Подујеву нису враћен заувек него су поново учествовали на Косову у неким ратним операцијама?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било разлике у некој јединици?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Како је ли било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разлике неке да је био мањи бројчани састав или други људи?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Био је изузетно мањи број, сад не знам тачно колико их је било, био је мањи број, доста мањи број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али су учествовали у саставу МУП-а, у једној акцији, у више акција, после колико дана од овог догађаја?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Сећам се те операције горе Букова глава, Неродиње и тај део, то је трајало 13, 14 дана све време у шуми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком месецу? Мислим колико су они били одсутни?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па то је ја мислим у мају било, мислим у мају, при крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били у рату у априлу?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Друга половина маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у априлу јесу ли били на Косову?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не могу да се сетим, тако у мају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви окривљени не добацујте. У априлу не можете да се сетите?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли остали до краја маја, тамо до 9. јуна или не? Ако можете да се сетите.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не могу да се сетим оне задње где смо били да ли су они били, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко им је командовао, њихов командант или ваш?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био заједнички командант за вас и за њих?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Био је Живко Трајковић се вратио, он је командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имамо овде фотографије. Да ли тужилац можда има фотографије у боји па да га замолимо да он то покаже, јер смо ми фотокопирали овако црно-бело? Само те? 63. Не, ту су фотографије. Ви сте гледали те фотографије па их сад погледајте. Рекао је да може да погледа поново да ли неког познаје. И у оном претходном предмету сте гледали.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па гледао сам, ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете неког или не да је био тамо тада у Подујеву?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командире које сте водили?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команданта њиховог?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Не могу да видим слике. Командант је носио дугу косу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га нашли овде на сликама?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову четворицу овде окривљених које сте сада непосредно пре овога видели?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па сећам се ове тројице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте их нашли на фотоафијама, јесте их препознали?

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Па не могу да видим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још има неких питања? Да ли ви још нешто имате да кажете? Трошкове за данашњи долазак немате, обзиром да сте из Београда? Хвала вам, можете да идете.

СВЕДОК СПАСОЈЕ ВУЛЕВИЋ: Молим, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете. До виђења.

Без обзира на време мораћемо да почнемо са другим сведоком, да направимо кратку паузу. Мораћемо због окривљеног и да данас завршимо у један.

Позовите сведока Зорана Симовића.

Сведок ЗОРАН СИМОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Приђите овде.

Пред судом је сведок Зоран Симовић, са подацима као на записнику од 12.11.2007. године.

Позвали смо вас овде у својству сведока. Ви сте били код истражног судије и да ли има измене у вашим личним подацима везано за овај новембар 2007. године?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што вам је познато и ништа од онога што знате не смете да прећутати. Можете да ускратите одговор на питања која би вас или вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Код истражног судије положили сте заклетву, ја вас сад опимињем на текст те заклетве коју сте положили и да вас питам све што је везано за Подујево, за догађај од 28. марта, за време када сте ви били командант Београдског САЈ-а и командант можда или не ове јединице «Шкорпиони», да ли остајете при ономе што сте рекли до сада код истражног судије или не и да ли можете да нам објасните шта сте ви били, како је био тада формиран САЈ, које су све јединице биле и од кад је ова јединица у вашем саставу? Шта се то десило на терену где сте ви били 28. марта 1999. године? Изволите?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па ја сам пре још од Прокупља дао изјаве на све те околности о којима ме ви сад питате, тако да данас је прошло још више времена, значи данас је неких 9 година од тог случаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мораћете гласније зато што ово снимамо и онда због, а морали смо да отворимо прозор. Ништа неће да се чује.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Није проблем. Значи, од Прокупља па на овамо ја сам дао неколико изјава које су се тичале околности и догађаја који се десио тог датума, тако да не бих имао ништа да додам сем то што сам тад изјавио и дао. Могао бих само да будем још мање, што се тиче давања неких података сам много тога и заборавио и прошло је богами неких 9 година од свега тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у односу на новембар 2007. године, да ли остајете при тој изјави?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је ваш надимак?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Тутинац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте били 28. марта 1999. године?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Командант специјалне.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког?
СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Београдског САЈ-а.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који је још био у САЈ у то време?
СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Био је САЈ Приштински.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Новосадски?
СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: 1999. године ја не знам тачно да ли је тад био Новосадски САЈ или је он био расформиран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или?
СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Или је био расформиран, тако да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А расформиран да ли је прешао у ЈСО комплетан?
СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не, није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми кад сте дошли у Подујево и одакле? Јесте ли имали негде неке ратне операције, дејства и остало?
СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја мислим 27-ог да смо дошли у Подујево, 27-ог мислим да смо дошли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки командант изнад вас ко је онако обејдињавао све то?
СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Био је командант специјални Живко Трајковић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А изнад њега? Шта је био Властимир, звани «Рођа»?
СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Он тад је био само помоћник министра и начелник Ресора, иначе о свему је одлучивао штаб.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког ресора?
СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ресора јавне безбедности.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који штаб?
СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Штаб за Косово и Метохију који је био са седиштем у Приштини.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је командант био?
СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја мислим да је тад званични командант био Сретен Лукић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А шта је био Живко Трајковић кажете?
СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Командант специјалних јединица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био 27-ог?
СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: 27-ог је био на подручју Подујева и тад је рањен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се то десило?
СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Возило је наишло на противтенковску мину, покојни Радован Алексић је погинуо, Живко Трајковић рањен, рањен је био Поповић и овај трећи, не могу да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда ко је постао командант уместо Живка Трајковића за то време док је он био рањен и опорављао се?
СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Није постао нико.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је замењивао?
СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Могао је да га мења, могао сам да га мењам ја или Сава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Сава?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Сава Сталевић, командант САЈ-а у Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се то одлучивало ко ће да га мења ви или Сава?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па зависи ко је присутан ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ко је присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био присутан у Подујеву?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Били смо и један и други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И један и други? А ко је био задужен за резервисте?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Служба резервног састава МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је ишао по ове резервисте у Пролом Бањи?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ишао сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што ви онда?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Зато што сам добио такво наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја мислим да сам добио од Живка Трајковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што је рањен или тад док се опоравља?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како је гласило то наређење, шта сте ви добили као информацију везано за те резервисте?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Да одем у Пролом Бању и да прихватим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ствари можда нису резервисти, шта су – добровољци, резервисти, шта?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Резервисти. То је био резервни састав МУП-а, са свим обележјима МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И вама је Живко Трајковић рекао да идете за резервни састав МУП-а?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Отићићеш до Пролом Бање и тамо ћеш прихватити резервисте МУП-а Србије који ће бити придодати нама, мислио је на специјалну јединицу и ја сам то учинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога сте тамо затекли у Пролом Бањи?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: У Пролом Бањи сам затекао резервисте на челу са Боцом који је водио те резервисте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то била нека јединица или резервисти појединачно? Да ли су се они прикључили као јединица или појединачно њих колико, колико их је било?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не знам тачно колико су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако отприлике?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их водили после, јесте ли пратили аутобус?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не. Ја сам отишао да их преузmem, отишао сам испред њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је аутобуса ишло?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Мислим један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само један аутобус?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не могу стварно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми јесу ли се прикључили као јединица МУП-у или појединачно?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Као јединица. Они су били резервни састав МУП-а Србије, нису били резервни састав САЈ-а, него су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су постали резервни састав МУП-а?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: То не знам, то они знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А резервни састав САЈ-а?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Они нису били, они су били резервни састав МУП-а Србије прикључени САЈ-и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са својим командантом или сте ви били командант или Живко Трајковић?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Они су били подређени команди нашој САЈ-а а не сви него неко ко је био испред њих пошто их је тад водио њихов командант који је био непосредно задужен за њих нормално преко команде САЈ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко Живка Трајковића?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Преко Живка Трајковића, преко мене, преко Саве, зависи ко је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми ко је њих наоружао, ко им је дао униформе?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: МУП Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они све то имали кад сте ви дошли у Пролом Бању?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, кад сте их довели у Подујево?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: 27-ог ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ујутру, увече?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Сад да се сетим времена тачно, не мислим да је било. Мислим да је било негде по подне. Ја сам дао ту прву изјаву коју сам дао у Прокупљу, то ми је било најсвежије и била је некако и најверодостојнија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, због тога вам и кажем, оно чега сад можете да се сетите кажите, оно што не можете кажите не могу да се сетим. Овде нам кажу неки да је то било у јутарњим часовима 27-ог, дакле након што је Живко Трајковић већ рањен?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Живко Трајковић је рањен 27-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато вас и питам, истог дана, онако неки оријентир?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Тако да стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали они неку осим тог аутобуса шта је још ишло, да ли је ишао један аутобус, више аутобуса, јесу ли имали неку пратњу? Како су иначе возили резервисте? Да ли је та пратња напред и на крају те колоне?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја сам био на челу колоне. Сад, да ли је био један или два, стварно не могу да се сетим и не знам. Ја знам да сам отишао по њих, значи ја сам тај који их је преузео и довео у Прокупље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се возио њихов командант – у аутобусу, или с вама или у џипу или како?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на крају колоне?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ни то не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта се дешава у Подујеву?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ништа. Дошли смо у Подујево. Ја сам задужио неке од мојих старешина САЈ-а да виде са њиховим одређеним старешинама да се нађе смештај пошто је требало ту да се борави па да се иде даље, нормално ја сам отишао у штаб привремени који је био у просторијама полицијског одељења у Подујеву, тамо смо били, тамо је био Сава, ја, Обрад и с нама је пошао њихов командант Боца и док смо били ту у неком одређеном тренутку ја сам чуо дужи рафал у канцеларији. Истрчао сам, јер сам претпоставио да је могло нешто да се деси зато што ту нису били само резервисти МУП-а Србије, ту је била и војска и резервни састав војни и неке територијалне јединице и тако, значи било је доста формација ту, отишао сам отприлике где сам могао да чујем пуцањ, мислим да је тад била киша, нисам сигуран и тад је командир вода мог Вулевић рекао «шефе десило се нешто», ја сам отрчао, видео на лицу места шта је било, др Драган је био на лицу места заједно са мном, ја сам наредио да се хоспитализују сви који су били, да им се укаже у ствари прва помоћ свих који су били рањени и да се пребаце у Приштину на хоспитализацију. После тога сам донео ја одлуку лично да се сви врате назад у своја возила и вратио их назад у Пролом Бању, о томе известио само Властимира Ћорђевића да сам то урадио. Осталим надлежним органима који су били тад да се изврши увиђај, да се све уради како треба и да се покрене поступак. Сад даље не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало ћете морати гласније.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Рекох за даље не знам зато што смо даље одатле, ја сам дошао за Београд на сахрану покојном припаднику Радовану Алексићу, тек за неколико дана сам се вратио, прикључио јединици на некој другој локацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам кога сте задужили да их води по тим кућама?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па не знам неког од мојих старешина, да ли је ту био командир вода или неко од вођа групе али нису они били за то да се они воде по кућама него да се нађе смештај а онда из аутобуса да они са њиховим старешинама оду до одређене просторије, у ствари одређеног места где би могли да буду смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште нисам разумела. Ви сте задужили кога?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Моје старешине задужио.,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је требао да ради ваш старешина?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Да са њиховим старешинама, значи командири вода, како су они већ били организовани нађу просторије за смештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Просторије, куће, шта?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па сад зависи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су тамо куће биле празне или нису?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли биле празне куће или је било људи у кућама?
Да ли је било цивила тамо?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Пазите, за смештај се не подразумева да се уђе у кућу где има неког, где је слободан. Да ли ће то бити нека друштвена просторија или неки други објекат, то ме питате сад нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас како да нађу смештај, то вас питам?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Да, може да се нађе, како су били смештени сви, у дому неком, где смо ми били у полицијској испостави или у самачком хотелу који је био поред. Значи, да се нађе смештај или у неку од српских кућа које су Срби тад, којих је било мало у Подујеву, радо давали објекте да буду смештени органи тадашњи војске и полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте ви задужили, колико ваших старешина?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже сведок Вулевић да сте њега задужили?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па добро, онда сам њега задужио, али сам можда задужио још неког, али не могу да се сетим. Ја кажем да сам задужио неког од својих старешина. Ја нисам рекао да нисам никог задужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су биле некако обележене куће у које могу да се сместе припадници тих снага, формација војске, значи неким белим чаршавима, крпама, пешкирима?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имала нека евиденција у локалној полицији које су куће празне?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било цивила у Подујеву кад сте дошли?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улици оно нормалан живот је био, радиле су радње, струја, вода?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па нормално живот у ратном стању, да ли има нормалан живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, ја вас питам тамо како је било?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Било је цивила, било је униформисаних, било је много тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, питам вас за цивиле? Да ли је било цивила и како се знало која је кућа празна?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се знало која је кућа празна?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су куће људи који су расположени да дају смештај?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па неко је имао сигурно из полицијске управе имали су евиденције, пазите, ви ме питате нешто, зато што ја сам тај дан дошао са терена, и дошао у Подујево, бачен као из авиона, значи као да би вас

неко ту ставио у Подујево, значи ја сам морао да се ослоним на информације локалних органа власти што сам и чинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас то и питам.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Тако да ја нисам у датом тренутку могао да знам да ли је нешто било или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас то и питам, како су ваше старешине знале где да иду, јесте ли их упутили на нешто, шта сте им рекли?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Преко цивилне и преко локалних органа управе, тадашње полиције и власти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је било тих командира тамо од резервиста?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По колико су ваши требали да воде, по једног, двојицу, тројицу?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па не знам, стварно не знам. Јер ја сам издао наређење, отишо у штаб, ја сам имао других обавеза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете да је на састанку био и неки Обрад, само да ми кажете презиме?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Обрад Стевановић, није био на састанку него је био у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и где се одвијао тај састанак, односно штаб, јел то било у згради полиције или у некој другој згради?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја колико мислим зграда полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо овде неке људе, неке сведоке, неке окривљене који кажу да је ту било у некој посебној кући?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај штаб САЈ-а, САЈ-а, а штаб САЈ-а, односно команда САЈ-а где је била?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Није била нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није била нигде команда САЈ-а?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни команда полиције?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Постоји полицијска станица и тадашњи штаб колико се ја сећам био у згради полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где су били паркирани аутобуси кад су дошли?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: На улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на зграду полиције?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Можда ту у близини, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви били у пратњи тих аутобуса?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја сам био испред, довео их до станице полиције, отишо са њиховим командантом у штаб, задужио свог старешину да нађе смештај и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам где су се паркирали аутобуси?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па негде у близини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви дошли до полиције јесу ли се они ту негде паркирали?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ви ме питате као да сам ја цртао Подујево, стварни нисам и не знам, кажем у близини, не могу да се сетим да ли је било поред станице полиције или не, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А командант јел био у аутобусу или у неком другом возилу, или с вама у возилу?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био с вама у колима?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте с њима отишли на овај састанак?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то био заказан састанак неки или онако да се освежите после пута?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Био је заказан, требало је да се ради оперативно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био све на састанку?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Састанак није почео, ми смо чекали на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико старешина?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико старешина, двојица, тројица, петнаест?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не знам, било је, не знам колико је било, знам да сам био ја, био је ту Сава, био је Обрад, били су још неки, стварно не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још није почео састанак кад?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Кад сте чуло то што се чуло и остало сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте чули то пуцање, као дугу рафалну паљбу, појединачну паљбу, из чега је то било, јел можете то да определите?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Чуо сам рафал, а било ко други да вам каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из више или из једног оружја?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не могу да се сетим, али било ко други да вам каже из ког је оружја слагаће вас, јер то не може да се утврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После колико времена од кад сте сели ту и чекали да почне састанак?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не знам, после, не знам стварно тачно колико је времена било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте ви уопште били довели ту у Подујево. Мислим, ако преузimate резервисте, једна озбиљна јединица па преузима резервисте, колико сте довели људи?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па ви да сте ми, да сам у позиву знао о чему се ради ја бих се спремио па бих могао поименично да вам кажем тачно кога сам преузео. Ја сам позван, не знам ни о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви добили?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Позив само сам добио на име које ми ништа није значило, апсолутно, позив изволте могу да вам, ево га, значи сем имена које ми ништа није значило и онда сам дошо овде да се упознам о чему се ради и на које околности могу да дам изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви саслушавани овде код истражног судије?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате колико сте људи преузели?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их преузели са списком или тако нешто?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли се правили спискови резервиста?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то значи да мислите да је и тада можда био списак или не?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је и тада био неки списак резервиста дат вама или?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па сигурно био, списак је морао да буде у служби која се бавила резервним саставом МУП-а Србије, нико није могао да са улице, дођем ја и узмем особу Х ти си од данас резервиста, како се улазило у резервни састав МУП-а, постоји законски основ ко улази и како може да уђе, и кад уђе у састав зна се и под којим условима он улази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у то време јел још нека јединица преведена у састав МУП-а, онако као цела јединица са командантом?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја не знам ни да је ово била јединица, ја их знам само као резервни састав МУП-а и да ли је било која друга јединица ја то стварно не знам, за све то може и не знам да ли уопште у МУП-у који се бави тим узима неку целу јединицу у резервни састав или зна се по тим правилником, како долази у резервни састав МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не да хоћу нешто да вас малтретирам ту и да пресирам, али кажете да је ова јединица имала свог команданта да ли су други резервисти исто тако имали свог команданта, дође један аутобус па има свог команданта, или је то у овом случају?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја сам добио јединицу резервног састава МУП-а, са командантом, нисам га ја ни одређивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас питам само то, јел било још случајева да дођу резервисти, једна јединица са својим командантом ?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: То не знам, то ради служба за резервни састав МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви то знате?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте чули то пуцање и када сте изашли, јел још неко истрчао с вама да види шта је то било и шта се чуло?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Мислим да сам ја истрчао само, и да сам наишо на Вулевића, да сам му рекао шта да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај командант њихов није изашо с вама?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Мислим да није, да је остао, мислим, не могу да се сетим стварно, мислим да није, јер ја сам то чуо и одмах сам истрчао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли добили неко обавештење преко мотороле или тако или сте само једноставно сами кренули?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Чуо сам пуцањ и истрчао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта сте онда радили, срели Вулевића?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја понављам једну исту ствар три пута, ја сам мало пре рекао да сам дошао на лицу места, да сам затекао хаос, да је био доктор Драган ту, да сам рекао доктору Драгану да се пружи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел доктор већ стигао кад сте ви, био је пре вас јел тако?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Био да, да се укаже прва помоћ рањенима, да се сви остали пребаце и хоспитализују у болницу у Приштину, да сам после тога донео одлуку да се јединица сва врати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а на улици јел било људи неких униформисаних?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па било је, то сам мало пре рекао да је било и војске и резервног састава војног, и Територијалне одбране и полиције и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту испред те куће где сте видели то?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Уопште по улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам за ово место?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ту били припадници неких јединица?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не могу да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови резервисти у каквим униформама су били?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: У униформама МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су исте или које се разликују од ових других?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Разликовале су се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На први поглед?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: И на први поглед и по обележју на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то вас питам јесте ли ту по униформама могли испред куће да видите припаднике неких јединица и које?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Видео сам неке припаднике полиције, локалне која је била ту, резервног састава, стварно не могу да се сетим. Ја сам дао неколико изјава и те изјаве су лично моје, ја значи не одступама од њих али сад да себе доведем у ситуацију да нешто кажем што није као у изјави ја не бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам кажем ако нечег не можете да се сетите а рекли сте, ми ћемо да вас подсетимо, сада можете да кажете само оно чега се сећате, а све то после паузе.

Сада ћемо да одредимо паузу због терапије коју прима окривљени и да се вратимо у 12.10, због обавеза значи које имамо у 13.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза.

Хвала вам седите.
Позовите сведока да наставимо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави претрес након паузе ради одмора.

Надам се да сте се и ви мало одморили па да вас питам. Шта се десило на том месту кад сте отрчали после ових рафала. Шта сте видели осим тих разних униформи напољу, јесте ли улазили у двориште, шта је било тамо?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Само да покушам да се сетим. Мислим да сам тад са Драганом доктором ту, да ме он известио шта је било и Вулевић да се ту договорили шта даље чинити, мислим да нисам улазио у кућу где се одиграо тај догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели да неког изнесе?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли већ били ови рањени отпремљени одатле?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли их видели, колико је било рањених јесу ли вам рекли колико има рањених, шта се десило?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја сам све са доктором Драганом ту се договорио, обавестио ме да је било рањених и рекао сам му да се свима укаже прва помоћ и да још мислим да је ту било и возило санитет војни, да се организује хоспитализација према Приштини, тако стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми што сте баш ове припаднике ове јединице, ове резервисте, што сте баш њих вратили, кажете издали сте команду да се они врате?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: А кога сам могао да вратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам зашто?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па зато што се десио тај догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: И што ја нисам могао да претпоставим шта ће се можда у будућности још десити, не од стране њих него од стране других који су ту били и зато сам донео одлуку да се они врате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви сматрали да су они нешто урадили па сте њих вратили или шта?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја сам вратио целу јединицу, ја не знам ко је то урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ја вас то и питам, зашто сте баш ту јединицу?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Факат да се ту десило што се десило и зато што се десило ја не знам ко је тад, ко је урадио то, али сам целу јединицу вратио, а подручним органима наложили да спроведу све одређене радње, значи да се изврши увиђај и да се покрене поступак за утврђивање чињеница шта је било, ја сам после тога отишао за Београд, вратио се после одређеног дана када се завршила сахрана покојном Алексић Радовану, припаднику који ми је 27., погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете шта вас ја питам, зашто сте наложили да се врати управо та јединица а не нека друга, да ли сте сумњали да су они нешто урадили, да ли тај, ову погибију ових цивила везујете за њих?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја вам кажем, да кад сам дошао на лицу места, кад су ме известили шта се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта су вас известили?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: И кад су ми, кад су ме известили да су наводно то урадили припадници те јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је то известио?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја мислим Вулевић. Ја сам донео одлуку да се цела јединица врати за Пролом бању, где сам их и преузео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су припадници те јединице били ту испред када сте ви дошли?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Било их је и у аутобусу, било их је ван аутобуса, значи било их је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел био с вама неко из локалне полиције, неки командир или. Ко је био тад начелник полиције?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то што је требала локална полиција да уради да би се открило шта се десило?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не да би се открило него да се изврши увиђај, да се било шта, да се изврши увиђај, ви то боље знате од мене, да се изврши увиђај, и ако је то учињено што је учињено да се покрене поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А вратили сте припаднике ове јединице?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли наложили да предају оружје и да се изврши преглед или попис тих лица?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не, вратио сам комплетну јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали списак тих лица?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја лично не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте можда наложили да се претходно изврши преглед оружја пре него што их вратите? Да се види из ког је оружја пуцано.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ви мене питате после десет година у том тренутку шта сам урадио, а нећете да се ставите у мој положај где ми је погинуо најбољи припадник, и у каквом сам тад ја стању био, да ли сам уопште могао рационално, а мислим да сам донео рационалну одлуку и њих вратио за Пролом бању, да не ризикујем да остали резервисти или остале формације које су биле ту можда не дође до неког другачијег исхода. Ја сам тад изгубио припадника, он ми је био као брат, и једва сам чекао да се све заврши да одем у Београд јер сам имао моралну обавезу да будем поред његове породице он је тад имао двоје малолетне деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам кажем, ја и данас изражавам саосећање са вашим болом, али вас питам.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Али ме и повређујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том тренутку као командант везано за погибију оволиког броја цивила и рањавање толиког број деце, да ли сте сматрали ако већ налажете локалном СУП-у да уради шта треба, да ли сте сматрали да можда треба пустити тај локални СУП и да људима за које ви сумњате да су нешто урадили да их легитимише, да их евидентира, да изузме оружје?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: То су требали надлежни органи да ураде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је надлежни орган?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па тада локални орган у Подујеву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био локални орган у могућности да прегледа оружје?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли вратили одмах ту јединицу?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Да је тад реко сачекајте, нису они враћени за пет минута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Они су враћени ја мислим док се све скупило, не можете јединицу да скупите за три минута и кажете враћате се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли ви обавестили одмах код од начелника локалне полиције или команданта или командира?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја сам обавестио у штабу да сам донео одлуку да враћам припаднике резервност састава МУП-а Србије у Пролом бању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штаб то је оно где је Сретен Лукић?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Зато што је основана сумња да су урадили то што се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете шта вас питам. Који штаб, кога сте обавестили у штабу?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Тад сам обавестио Властимира Ђорђевића начелника ресора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за то место на коме је дошло до овога догађаја, шта сте ви урадили да би се открили људи који су извршили то дело, јесте ли пустили локалну полицију, јесте ли позвали локалну полицију и рекли да имате овде тела, обавите овде увиђај?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја сам обавестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога, то вас питам, кога?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Пазите молим вас само мало, док се све то дешавало, док сам организовао да се укаже прва помоћ, да се укаже хоспитализација у Приштини, док сам организовао да се доле јави да их прихвате, да се обезбеди превоз, други органи су то требали да раде, ја нисам прикрио да кажем ништа није урађено или склањам доказе, ту су постојали органи који су требали да раде, ја вам кажем шта сам урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам ко је био начелник полиције у Подујеву?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не знам ко је био начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел дошла локална полиција?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па били су ту, сад да ли су они нешто радили или не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су униформе имали ти локални полицајци?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Полицијске униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне редовне као данас, редовни полицијски?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не, тад нису биле униформе исте као данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Биле су различите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаве или маскирно плаве?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Сад не знам да ли је била тегет, да ли је била плава па нешто на маскирно, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту је била локална полиција исто с вама и чула за ту команду да се ови људи враћају у Пролом бању?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ако се штаб обавести онда све остало раде по наредби штаба да се то одради и обавести се локални орган, локални орган је требао све остало да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, ја вас то питам, на који начин сте обавестили штаб и на који начин сте обавестили локални орган?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Телефоном или путем неких средстава везе?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не сећате се лично овога Властимира-Рођу сте обавестили?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја мислим да је он тад био у Београду и да сам га телефоном обавестио, мислим, стварно немојте, не сећам се после десет година, не сећам се, значи ово не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они већ отишли или се спремали да оду или?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су били?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ту су још увек били, прикупљали су се да се сместе у превозно средство и да се врате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога сте обавестили од ових локалних полицајаца, коме сте рекли оно предузмите све по закону и тако даље?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Стварно не знам ко је био ту, неко од њихових ко је био одговоран, сад ко је био тад стварно се не сећам, ја бих волео да сте ви били пет минута у таквој збрци, не збрци у неком хаосу менталном него да будете где има десет војске, десет полиције и где је рат. Тад можете да изгубите главу ако некоме кажете седи доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли ви командант?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Јесам и жив сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да вас питам јесте ли ви видели када су ти људи отишли, ти аутобуси кад су отишли?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не, известили су ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви рекли да сте ишли на сахрану па сте једним делом те аутобусе и пратили. Да, «ја сам ишо тог дана у правцу Београда због те сахране колеге који је погинуо, једним делом сам пратио ове аутобусе».

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Онда јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел било више аутобуса или?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не могу да се сетим, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тог истог дана, јел знате можда време?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не сећам се, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кажите ми да ли сте ову наредбу коме упутили, тим људима ту или њиховом команданту и на који начин, да се врате?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Коју наредбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то да се врате.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја мислим кад сам дошо у штаб реко Боци да враћам јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте му рекли?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ништа да скупи јединицу било је, и да се врати на место одакле, у Пролом бању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли рекли због чега? Јесте ли ви њему рекли шта се десило?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не сећам се, можда сам и реко, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он рекао?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Разумем и извршио то што сам му рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли прво обавестили њега или Београд?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не знам стварно, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се он нешто бунио, јел долазио, јел знате шта је рекао својим припадницима?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ова јединица после тога уопште учествовала у рату на Косову или не?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Та јединица није, учествовали су резервни састав МУП-а који су чинили ти исти припадници који су враћени, не у пуном том саставу који је враћен али део тих припадника резервног састава касније, не знам за колико времена су враћени на подручје Косова и где су били под командом МУП-а, учествовали у даљим дејствима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знамо сада у том другом наврату колики је био број припадника тих резервиста?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Стварно не могу да се сетим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са истим командантом?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Постоји број и кад је био први пут, значи веродостојан, постоји и други пут, ја не знам колико је било људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел исти командант био после у том другом наврату?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти командант?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Боца?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ви мени, да ли сте ви рекли Боци да он онда можда испита, провери и тако даље, шта се то тамо десило, да узме оружје, он је њихов командант?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да узме оружје, да изврши преглед да ли је неко потрошио муницију?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не сећам се зато што сам тад кад се то десило кренуо за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, после тога сте кренули?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Тад, то тад сам имао команданта који је у болници, имао сам леш покојног припадника који је био можда на неких 20 километара од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 14 овде лешева цивила.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не знам колико је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 14. Да вас питам, каже Вулевић да сте му ви испред аутобуса рекли ово су командири, одведи их тамо у куће и смести их?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Можда сам му реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Можда, не сећам се, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то вас питам.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ако Вулевић каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви онда знали ко су командири и тако даље?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па мени је сигурно неко рекао да ми је Боца рекао, или кад дођете у било коју јединицу данас или да одете и да кажете ко су старешине ове јединице они ће вам рећи ја, ја, ја и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел реко по имену или само показао то?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не, не, можда ми је рекао то су старешине, ја сам реко у реду, пођи са њима и нађите смештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а које су последице ове ваше команде да се ова јединица врати, које би требало да буду последице?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Последице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Последице у смислу да имају неку казну, да уопште више никада не буду у резервном саставу МУП-а или да иду дају неку изјаву надлежним органима поводом овог догађаја, шта би требало да буде последица?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја сам био командант Специјалне јединице, ја нисам био министар унутрашњих послова и начелник ресора, нити сам био официр за резервни састав МУП-а Србије. Ја сам био извршилац и професионалац на терену, остали који су требали да воде рачуна о томе требали су, оно што је било до мене ја сам урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја вас питам по вашем мишљењу које би требало да буду последице?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Немојте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се ти људи поново приме или да се не приме?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: По мом мишљењу ја о томе не одлучујем, то одлучују више команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а по вашем мишљењу на који начин је требало да се изврши преглед изузимање оружја, преглед лица места, и преглед евентуално тих људи за које се сумња да су пуцали, кад је то требало да се уради и на који начин, ко је то требао да уради?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: То је све требао да уради неко из штаба да преузме и даље да спроведе, ја оно што је било у мојој моћи и што сам ја могао да одлучим ја сам одлучио и то сам одлучио само на своју руку, да их вратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја вас само питам за преглед оружја, преглед муниције која је утрошена?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Тад ко је требао то да ради а није урадио не знам, ја сам тад био у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај који је требао то да ради био у позицији да тако нешто ради или не?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Е то не знам, то треба питати, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел би то требао да буде неки начелник из полиције ове локалне или?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не знам, ја сам доле био извршилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је то требало да ви јавите у Београд а они јаве телефоном овима задржи, узми оружје?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Све што је било до мене ја сам урадио, значи ја што сам требао да јавим, јавио сам, кога сам требао да обавестим обавестио сам, све остало су требале више команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете шта вас питам, значи кад јавите телефоном, мени само то није јасно, да ли тај неко коме јавите треба да онда опет зове телефоном и да каже овоме начелнику, јел тако иде линија рада или иде другачије, па каже овоме иди тамо изузми оружје, провери муницију или ви ту кажете оном колеги, полицајцу локалном узми тамо прегледај оружје, преброј муницију и тако даље. Шта ви мислите?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Тренутно ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда немам више ништа да вас питам. Да ли чланови већа имају питање?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Када спомињете штаб, на који штаб мислите?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: На штаб МУП-а за Косово и Метохију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли је био штаб у Подујеву?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не, био је у Приштини.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Није био. Спомињали сте неки штаб на терену у Подујеву код истражног судије?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Увек има штаб.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Па зато вас питам на који штаб мислите тих дана, ко је био у том штабу?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Увек неко има из штаба за покарајину на одређеним правцима где се нешто радило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ја вас конкретно питам, јел сте код истражног судије говорили да постоји и штаб на терену у Подујеву, па ме интересује ко је био сад ту у том штабу, тих дана, ко је био тог дана?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Тог дана је био Сава, био сам ја, мислим да је тад у тим просторијама био Обрад и више се не сећам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Е, Обрад Стевановић шта је у то време био?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Помоћник министра.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А откуд он као помоћник министра сада ту, да ли знате?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: То министар зна, не знам ја, ја командант који сам у чину тад био потпуковник а могу да питам генерала откуд он ту и шта ту ради.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ви сте сад рекли да коме сте шта могли да кажете јер било коме да нешто кажете могли сте да изгубите главу и да кажете само седи доле. Јесам ли вас добро разумела?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не седи доле, него сам рекао «у том времену рата да не знате колико формација има, не знате које све униформе, на можда смех можете неког да изитирате и да попијете метак». Ви мене нисте слушали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Добро, ви уопштено говорите, ја вас разумем.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ви уопштено говорите, али.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па уопштено вам кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Али конкретно тад питање је било председника већа за те наредбе и коме сте шта могли да кажете, могли сте да изгубите главу. Ја вас сад питам пошто је град био.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не, нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Само мало молим вас, пошто је град био под контролом српских снага, од кога сте ви могли да изгубите ту главу?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ко је рекао да сам ја мога да изгубим главу, ја сам реко то под знацима навода.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Дали сте пример.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Дао сам пример, ви мене не слушате то је проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам кажем, уколико не можете овако непосредно да одговарате на питања чланова већа, ја ћу да вам постављам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Значи ви сте дали као пример а било је конкретно везано за то време, значи за те дане?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било опасно у тој ситуацији, то вас пита члан већа, шта је било опасно?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А ви командант САЈ-а, разумете, није ми јасно много.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Рат је, рат је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ако сте ви командант САЈ-а, ви сте у Подујеву.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Јесте ли некад учествовали у рату?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Молим вас, ви сте командант САЈ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете ви да питате веће, него знате да одговарате на питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Не једноставно да ми чисто појасните. Ако је град био под контролом српских снага, мени само то није јасно, од кога сте ви евентуално, дали сте пример.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па може да буде терориста који је у некој кући која није прегледана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Е то вас питам, ништа друго, не видим разлога да тако реагујете. Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тужилац има питања. А не можете да чекате до јадам добро.

НАТАША КАНДИЋ: Ја имам само два питања, јел можете да ми кажете ко је био командант Посебних јединица полиције у то време?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не знам да вам кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате. А откад сте ви у САЈ-у?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Од '86.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте ви можда предводили ону групу батинаша САЈ-а?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не, нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не, нисам.

НАТАША КАНДИЋ: А личите јако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је сада.

НАТАША КАНДИЋ: Само проверавамо идентитет да ли је то, пошто је то опште позната чињеница да је САЈ предвиђен да буде у фебруару '97.године, напао грађане Београда на улицама.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја мислим да бих требао да будем заштићен од оваквих питања и потпитања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово питање заиста нема везе са овим.

НАТАША КАНДИЋ: Па то само због идентитета истог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја видим да се ви смејете.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па смешно ми је госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде да питамо још нешто, нећемо дозволити да.

НАТАША КАНДИЋ: Јако, тад у фебруару нисте били ни мало смешни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да стављате примедбе.

НАТАША КАНДИЋ: Претходни сведок господин Вулевић, нам је рекао да је у то време тога 27. 28.априла у Подујеву била у току полицијска акција извлачења цивила и да је он од своје команде добио наредбу да локална полиција проверава куће и да уколико затекне цивиле да их истерује напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, значи суштина тога што је рекао сведок Вулевић.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, тако доследно је рекао извлачење, у току је било извлачење цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он је рекао да је видео заиста цивиле на улици праћене припадницима полицијских снага, да је и он сам командирима рекао ако затекнете цивиле по кућама изведите их напоље на улицу и да су се у сваком случају цивили извлачили из Подујева на тај начин што су их припадници полиције пратили, да су их изводили на магистралу, тако некако је рекао, ја могу да вам прочитам, то је са магистралом, и тако даље, то је потпуно на тај начин рекао код истражног судије.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то.

НАТАША КАНДИЋ: Као да су их пратили на туристичко путовање, како сте рекли, они су их пратили до магистрале, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сведок каже пратили их до магистрале.

НАТАША КАНДИЋ: Па није, није тако речено ни код истражног судије и зна се шта значе у рату ти термини а не као да. Па ја вас питам каква је команда била, како је тачно гласила команда, наређење?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не разумем то питање, то је Вулевићева изјава, није моја, тако да.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, који је ваш задатак био у Подујеву.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа да ми сви постављамо овде преко вас најбоље питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најбоље. Ево сад ћемо да нађемо како је то рекао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да узмемо тај принцип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Вулевић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да не би били сугестивни, благо речено.

НАТАША КАНДИЋ: Па не, ја знам шта вама све смета јако, али. Ево питање молим вас, да ли је, која врста полицијске активности је спровођена тих дана у Подујеву, он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада вас двоје да разговарате. Овако, на питање заменика тужиоца за ратне злочине пред истражним судијом сведок Вулевић рекао «ми нисмо имали никакву директну наредбу у вези цивила, мислим на моју јединицу, али сам ја видео тада да вероватно локална полиција неки полицајци свакако изводе цивиле из кућа, упућују их у правцу магистрале, и онда сам виђао групе албанаца и то после овога догађаја да се појављују групе Албанаца и онда на пример два полицајца на тридесетак цивила, који одлазе у правцу магистрале. Дакле видело се да су јединице полиције ангажоване на активностима удаљавања становништва из града». Дакле, да ли је полиција удаљавала становништво из града и због чега?

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ово је крај али има и почетак. Па добро али удаљавање становништва.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Молим вас, то је мишљење Вулевић Спасоја, то је његово мишљење, никакве команде ништа није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ми вас не питамо то, питамо вас.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја ћу само једну реч, извините што вас прекидам не бих требао. Једна једина команда је била и то је увек потенцирано, на заштити цивила у било ком месту, само искључиво, значи могло је да се реагује само на оружане и обележене терористе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за овај датум, 27., када сте ви стигли, 28., када се ово десило, 29., и тако, и после тога када се враћате у Подујево, да ли је била нека акција удаљавања цивила из града из било којих разлога?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја сам напустио Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кад сте ви дошли 27. и 28?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 27. вас питам, 27.марта?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Дошао, проборадио и отишо за Београд, није било никаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете шта вас питам, да ли је била таква акција?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не, не, није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било цивила у Подујеву?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па реко сам мало пре да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: С обзиром да нам је реко, значи, увек заштита цивила, то је та основна наредба, да нам каже шта је он урадио тог 28.априла, када је схватио, видео да су побијена деца која спадају у цивиле, шта је урадио, да ли је, ту се налази командант те јединице, да ли је питао, утврдио, питао ко је то урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам све питала.

НАТАША КАНДИЋ: Да. Ево питам, да ли он зна да је један од командира водова брат команданта јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате који су командири водова?

НАТАША КАНДИЋ: Па молим зашто стално адвокат одбране добацује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада да добацујете имамо још јако мало времена.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Откуд би знао људе које први пут видим.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се ту, тада на месту догађаја, тамо испред тога, да ли су се помињала нека имена, ко је то учинио, ко је пуцао?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте тада чули, тада или касније, да се Драган Медић звани Гуљо доводио у везу са тим убиством деце?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не сећам, стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не сећате се?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не, стварно. Ви добро знате да сам.

НАТАША КАНДИЋ: Како молим вас се не сећате а пре тога нам кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако да одговарате.

НАТАША КАНДИЋ: Да је основни задатак био заштита цивила, па то је онда цинично од вас, то је, тако нешто рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да коментаришете исказ сведока, дајте још неко питање ако има, пошто заиста данас морамо до један да завршимо.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он одмах, да ли је пријавио некоме то што се догађа, претпостављенима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево питала сам, пријавио је штабу телефоном, Рођи. Јел тако?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја нисам адвокат господина, али не може пуномоћник оштећених да ставља примедбе, да даје карактеристике моралне или људске вредности сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ смо опоменули, односно већ сам опоменула.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да каже да ли је циничан, да ли је ово да ли је оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ сам опоменула.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На свако питање је већ садржано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада да искључујем микрофоне, дајте молим вас да питамо. Значи за ово сам питала, рекао је да је обавестио штаб и Рођу и то је то, телефоном.

НАТАША КАНДИЋ: Од кога је преузео «Шкорпионе» у Пролом бањи? Ко ме се он тамо јавио, кога је тамо затеко. Не, не, реко нам је да је ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није од ни преузео ни од кога. Јесте ли преузимали од неког или сте само отишли да их доведете, тако?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја сам отишо по резервни састав МУП-а, прво, проблем је овде што се не познаје организација МУП-а Србије кад су у питању резервни састави, кад би то знали ништа од овог не би било, од ових питања.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, само нам молим вас реците, пошто ми имамо једно тумачење о резервном саставу МУП-а од вас, а друго је било од Вулевића, тако да нам је тешко онда да се снађемо. Реците нам, коме сте се ви у Пролом бањи јавили, ко се тамо налазио, осим јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се јавили некоме уопште или не?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте контактирали кад сте дошли?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не сећам се, отишо сам по јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па с ким сте контактирали, где сте нашли јединицу?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: У објект у Пролом бањи где је била смештена јединица резервног састава.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте тамо Милана Милановића званог Мргуд срели?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте, где сте упознали старешине, командире водова јединице «Шкорпиони»?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Упознао сам их тек накнадно кад су други пут дошли на територију Косова:

НАТАША КАНДИЋ: Како онда, реците нам, Вулевић нам је овде рекао да сте ви довели двојицу командира вода код њега и рекли му да?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то смо предочили и рекао је да је тад можда знао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је тог дана заседао тај, ето, помиње нам да је штаб, да је неко од чланова штаба за Косово тог дана био у Подујеву и да су они имали састанак, да ли су после тог догађаја имали састанак ту у Подујеву поводом?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не знам, ја сам отишо за Београд.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, али да ли вас ваши потчињени обавештавају о томе шта се догађа када ви одете са неког места а требало би да будете информисани о томе, да ли знате, да ли сте информисани о томе?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Био сам у Београду, не знам ништа о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још има неког питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте сазнали први пут да се та јединица коју ви називате резервни састав МУП-а да су то у ствари «Шкорпиони»?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја не називам ту јединицу резервни састав МУП-а, то је резервни састав МУП-а.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да је резервни састав МУП-а исто што и «Шкорпиони», да ли сте то некад?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не може да буде исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не може да буде исто, добро.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Зато што у резервни састав МУП-а се не узима јединица него зна се како се долази у резервни састав МУП-а, званично никад нисам сазнао нити знам за «Шкорпионе».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи не знате, е па сад позвали сте се на вашу изјаву у Прокупљу.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Мора да сте је прочитали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваша изјава садржи прву страну која је увод, другу страну у којој ви нешто причате и трећа је кратка. На тој једној страни ви три пута помињете «Шкорпиони», у вашој изјави пред истражним судијом овде, у овом суду спомињете «Шкорпиони».

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Можда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како је могуће да не знате а помињете некога за кога никад нисте чули?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ви тражите од мене после десет година да се сетим шта сам рекао на једном месту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ви сте рекли да те оно што сте тада рекли да је то тачно, то сте рекли.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не, ја сам рекао, ви нисте пратили, да сте пратили, да су пратили знали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете сада да мало станете.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Са задовољством.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим вас да кажете тужиоцу када сте сазнали да се ради о јединици «Шкорпиони» у Пролом Бањи, у Подујеву, када?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: О јединици не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сте мени рекли да сте узели резервисте који имају свог команданта и да се то није дешавало, да то није уобичајено?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Није тачно. Ја сам само рекао да служба која се бави резервним саставом може да одреди команданта, кога су они одредили, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је служба МУП-а која се бави резервним саставом одредила команданта ?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Може да одреди. Ја сам преузео јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кад сте сазнали како се зове јединица?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Како како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте сазнали?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Била је јединица резервног састава МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имала неку ознаку своју?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Имала је ознаку МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неку другу још?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Качкет са значком МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имала ознаку неку посебну можда на рукаву и тако негде?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не. Они су имали. Само мало, извините молим вас, они су имали сва обележја МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми кад сте сазнали да се ради о «Шкорпионима», ви сада 2007. године у новембру, пре годину дана кажете да сте тада кажете неко ми је рекао да су то урадили «Шкорпиони»?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па можда ми је неко рекао, ја се не сећам шта је било тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам тад у разговору сазнао да су неки припадници те јединице раније функционисали на другим ратиштима, као јединица «Шкорпиони».

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Али ништа званично нисам. То је ко кад би ми ви рекли како се прави колач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, незванично како сте сазнали?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Апсолутно, значи званично да ми је неко рекао јединица «Шкорпиони», ви је преузimate, никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја сам преузео резервни састав МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте незванично сазнали?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не сећам се, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро тужиоче не сећа се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За ове људе који су убијени јел сазнао званично или незванично? Обзиром да су му то исти ти људи који су му рекли да ту то урадили «Шкорпиони», па сад ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте да се узрујавате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, ако треба неки допис или нешто да му то каже да су то «Шкорпиони». Не морате да одговорите, ајмо даље. Рекли сте да је Обрад Стевановић био помоћник министра?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А за шта, за коју област?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како је могуће да на штабу имате човека а не знате шта он ради?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Зато што је командант штаба за Косово и Метохију био генерал Лукић, а ко је могао да одреди генерала за нешто, министар или неко други ја не могу да питам по ком основу је генерал ту. Јесте били у војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да питате тужиоца тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу са вама радо да пропричам, али ово није та прилика. Неки други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни случајно. Разумете.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Последњи пут сада да тако разговарате. А ви не морате да одговарате на питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не морам, да. Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи одакле Обрад Стевановић ту, је ли он из тог штаба где је Сретен Лукић?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли био он тад у том штабу где је Сретен Лукић био?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Па доле су на Косову били сви функционери МУП-а и ви ме питате за генерала, откуд то, какви сам био потпуковник да питам генерала откуд ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да питате откуд ту, морате да га слушате. Кажите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био задужен за законитост рада у МУП-у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то доба?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У то доба?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не знам, стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па знате зашто, зато био је Обрад Стевановић у неким другим поступцима па је он рекао да је управо он за то, за законитост рада и сада вас ја питам када вас је тај човек који је главни у МУП-у за законитост рада, зашто њега не обавестите да се десило нешто што је незаконито?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Откуд ја знам ко је био доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није знао, није знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од `86. године сте у САЈ-у а не знате ко је задужен за законитост рада у МУП-у?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ко је био?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обрад Стевановић, он каже да је он био. Колико имамо, да ли да настављамо или да прекидамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неких обавеза, морамо да завршимо у 1, ја се стварно извињавам, па сада да се одмах договоримо да лу сутра имамо могућности да наставимо у неком термину рецимо од сат, сат и по колико нам треба да бисмо сведока завршили сутра. Нема више питања? Добро. Ајде онда да завршимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли мора баш у један или може у један и пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да сахрана је у питању, тако да у један.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не знам, ја не могу за пет минута да завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам, ево предлог, мислим једно од питања је пошто сведок није знао зашто је позван, сад да не улазимо у то да ли пред овим судом постоји још неки поступак у коме је он сведок, у коме је позиван за истрагу, да ли вам је довољно сутра да се спремите за оно пошто сада знате о чему се ради.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Питање је да ли ја могу сутра, имам обавезе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете онда да одложимо за неки други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро онда ћемо вас позвати за новембар знате.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Никакав проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро у овој фази ја морам значи да вас замолим да завршите са питањима. Можемо да наставимо у новембру, ја заиста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајмо овако, ја ћу брз да будем а ви кратко одговарајте знам, не знам, да се не, може тако?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Може.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајмо тако. Ко је сачињавао тај штаб у Подујеву, то вас је питала, рекли сте ова двојица и ви, да ли је још неко био?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Где се тај штаб налазио?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Мислим у просторијама полиције, станице полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: СУП-а, добро. У којој ситуацији ви можете сами да донесете одлуку везано за ево ово што сте вратили?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: У складу са законом. У складу са правилима службе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е која су то правила службе кад ви можете сами без да известите?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја сам командант.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Командант. Је ли то подразумева неку изузетну ситуацију или можете у свакој ситуацији обзиром да вам је наређење стигло да преузмете ту јединицу.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Зависи која команда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ово је.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Шорек појам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово што је наређење било да се јединица доведе у Подујево, сад је он враћа али без команде, да ли можете то сами или каква је то ситуација, је ли то нека изузетна ситуација, то је питање?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Околности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Изузетне околности?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли ово биле изузетне околности?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја мислим да јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли је било наређење вашим људима ако се наиђе на неке људе у кући који живе у том, рекли сте не улази се у куће где живе људи, али ако се наиђе на становништво цивилно, шта сте ради са њима?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја сам мало пре поновио да је свака наредба која је ишла испред штаба подвучена црвеним или црним, како хоћете максимална заштита цивила и ненаоружаног становништва.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали неки састанак са командиром станице, начелником?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте имали никакве контакте са њима?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Можда сам овако, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па везано за те цивиле?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Званично не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се вратили у штаб након што сте видели, односно дошли до те куће, кажете издали сте наређење, да ли сте се горе вратили у ову, е ко је тамо био?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Мислим сећам се само Саве, Сава, Боца и не сећам се више, знам да је Сава био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Обрад?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не сећам се стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да ли сте њему испричали шта се десило?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не Обраду, него Сави?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нећу више постављати, одустајем од ових десетина да би скратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам, да ли пуномоћник има питања?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ово ме интересује, је ли то правилу службе ко га је послао да преузме, ко му је рекао да треба да преузме ту јединицу и шта значи то преузимање?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја сам рекао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао на почетку.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Да сам добио од штаба и да сам преузео и отишао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знам, али неко вам је морао рећи иди и преузми тог и тог. Је ли му то неко рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам то Живко Трајковић рекао или ко, или штаб?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел штаб овај?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не сећам се добио сам наређење, сад да ли сам га добио, од кога не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је, да ли се обратио јединици приликом преузимања у Пролом Бањи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте из постројавали нешто, одржали неки говор?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не сећам се, мислим да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ишао неко после да их обиђе у Пролом Бањи, Ви или Живко Трајковић.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ишао неко после да их обиђе, после овог догађаја?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не знам, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте, а Живко Трајковић?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је он обавестио Вулетића да се нешто десило, да треба да иде тамо у Подујево ујутру 28.?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Вулетића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вулевића.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Вулевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вулевић Спасоја.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Вулевић сведок, Вулевић је овде рекао да му је Симовић наредио да иде тамо да су неки погинули да види шта је и тако даље?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не, не, нисте поставили тако питање. Ви сте мени поставили питање да ли сам ја се јавио Вулевићу да идем у Пролом Бању, немојте молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то рекао Вулевић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како није рекао Вулевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Вулевић му је рекао да га је Симовић послао тамо, па онда је било питање где вам је то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам је отишао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Отишао је тамо да, али му је у том контексту је њему неко наређење издао Симовић, неко је питао зашто, где је био ту, па каже испред куће сам био ту кад се нашао, да ли се видео са Симовићем уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вулевића јесте видели?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Јесам се видео.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тада пре тог догађаја? Након догађаја тамо у Подујеву 28.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Подујеву, ту сте се видели испред куће.

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Како нисам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па је ли му издао неко наређење у вези са тим догађајем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вулевићу јесте рекли нешто?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Ја не знам стварно ја пет пута понављам исто, ја сам ту кад је био доктор Драган и Вулевићу рекао да се побрину за рањене и да се обезбеди хоспитализација према Приштини, ја не знам да ли мене овде ико слуша.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где је то било? То где се налази?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: У Подујеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кажете тамо у Подујеву.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где на ком месту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код куће, у улици, у дворишту?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он каже да није улазио у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улици, где?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Нисам улазио у двориште.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, где је контактирао са доктором Драганом и са Вулевићем?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: На улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли одбрана има питања?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нема питања, имамо неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предлоге. Добро, да видим само да ли још има питања за сведока? Да ли има питања за сведока, окривљени? Нема. Да ли има смисла да вам показујем фотографије припадника ове јединице, да ли бисте неког могли да познате? Те које сте допратили, те резервисте које сте допратили у Подујево из Пролом Бање?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Можете да ми покажете, али чисто сумњам да могу да препознам било кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте док се ми овде договарамо. Ево. Да ли сте неког видели?

Реците ви предлог у овој фази ако не може писмено, ако може писмено, онда.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па није то доказни предлог председнице већа, него имамо један проблем у погледу извођења доказа. Имамо у ствари два, ја данас нисам ево хтео реаговати јер видим да идемо ван оптужног акта. Као прва ствар ми морамо да видимо да ли смо процесно здружили спис Цвјетан и овај наш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте добили писмено обавештење да погледате тај спис и кажете шта желите да фотокопирате због квалитета фотокопије, или нисте добили да вам уручимо одмах.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли ми у овом поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте добили то или да вам уручимо сад одмах.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда значи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Али због чега јер колега тужилац, заступник јавне оптужбе, се позива на те изјаве сведока које су дате у том поступку, ако је то тако онда ми морамо јер ови неки људи су овде, који су овде оптужени овамо саслушани као сведоци, онда морамо те њихове исказе да издвојимо из тог предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислим то, морамо да водимо. Зато сам ја збуњен не знам да ли следећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, приметила сам то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли могу да предочавам те, ја немам ништа против, него указујем само на ту процесну. Следеће председнице већа, у погледу редоследа извођења доказа, ја предлажем јер ми ево и данас сам ја рецимо хтео да предочим исказ заштићеног сведока П-1, на неке околности, а биће и остали сведоци који требају да буду саслушавани овде, ја предлажем да ми саслушамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво сведока П-1.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сведока П-1 тако да би његов исказ могли евентуално овим другим сведоцима, поготово који су били непосредно да предочавамо, за сада не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор, то је тај предлог који имате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само то у погледу редоследа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите фотографије ако сте их погледали. Да ли препознајете некога?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Зато што сам их ја све видео у униформи, тако да стварно не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово вам не значи?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Након што су сведоку показане фотографије припадника јединице «Шкорпиони», које се налазе у списима предмета, изјављује да не може никога да препозна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми сада завршавамо уколико ви немате још нешто да кажете?

СВЕДОК ЗОРАН СИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е хвала вам онда можете да идете. Немате трошкове за данашњи долазак? Слободни сте онда, хвала вам. Довиђења. Искључите само микрофон молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е хвала вам. Довиђења. Што се тиче овог предлога браниоца Перковића, значи бранилац окр. Медића у вези саслушања сведока П-1 и наших наредних термина за главни претрес то су 10. и 12. новембар, ја сам схватила да сте ви 11. заузети је ли тако? Добро. Да ли сте онда сагласни да за та два дана значи 10. и 12. новембар позовемо сведока П-1? Тужиоче? И да идемо онда тим редом. Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 12. новембар.

Да се главни претрес данас одложи, а наставиће се:

-10. и 12. новембра у 09,30 часова у судници број 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад шта још ко има да каже?

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Имам само да вас замолим судија везано за овај транскрипт сведока П-1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Он није у потпуности, у целости достављен. То је чак истражни судија констатовао и обећао да ће уводни део који се односи на одређене твдње а које се тичу и његовог кредибилитета као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја вас позивам да сви разгледате списе, такође спис Цвјетан Саше због квалитета фотокопија, то ћемо вам копирати све из списка, вама ћемо то да доставимо и да то до наредног претреса решимо. За наредни претрес ћемо позвати сведока П-1. Кажите тужиоче шта сте ви то хтели да кажете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само сам хтео да исту снагу доказну има и сведок П-1 и било који други сведок и сведок Демировић и сведок већ кога хоћете, тако да не видим зашто би се то, исти је.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па знам, али није проблем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам. Чекајте још бранилац Драгић.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Ја се придружујем предлозима које су колеге већ изрекле и ја предлжем суду и молим суд ради ефикасности поступка наравно не вршим оцену никакву јер сам задовољан са вођењем, да суд рестриктивно одобрава свим учесницима да постављају непосредно питања јер питања нису поједина која су овде постављена у вези са предметом, нити са предметом оптужења чак, а нису ни у складу са основним принципима које правници примењују у постављању питања, ту има и сугестивних, капциозних и неких унакрсних и који иду на деградацију сведока који није овде оптужен, него сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком случају одузимају нам јако пуно времена, водићемо рачуна о томе.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Захваљујем се суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам. Довиђења.

Записничар

Председник већа-судија